

Amsterdams minne-beekje. Deel 3

bron

Amsterdams minne-beekje. Deel 3. Ioost Hartgertsz., Amsterdam 1638

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ams015amst03_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Aen de Amstelsche Sanghers en Sangerinnetjes.

Hier hebt ghy door 't dagelickx versoeck van veel vrolicke Amstelsche soetertjes, wiens nau-luysterende ooren altijd gretigh zijn om nieuwe Minne-deuntjes te hooren neurien, het derde ontspronghen Minne-beeckje, waer in vloeyen verscheyden Nieuwe aenghename voysjes, daer door ghy V. E. sangh-gierighe keeltjes mede meught laeven, ende V. E. daer mede meught vervrolicken in

desen on-aenghenamen Herfst: Tot dat de vrolicke Lente voortbreng een nieu, en aengenaem werck van de soet-vloeyende Poet Krul, genaemt Wegh-wijser ter deughden: Bestaende in aenleydinghe van eerbare Vryagie, Emblemataes, Lietjes, soete Comedien, en verscheyden aengename hedendaechsche Historien in Vryagie alhier gheschiedt. Vaert wel: Ende vermaeckt V E. ondertusschen met dit voltoyt soetvloeynde Minne-Beeckje.

Door den gheheelen uwen
JOOST HARTGERSZ.

Het Derde Deel *Van't Amsterdams Minne-Beeckje.*

[Schuylder gheen medoghen]

Stem: *Vlied heen droeve suchjes.*

SChuylder gheen medoghen
 In het hertje van mijn Lief, so zijn mijn klachjes al verloren:
 'k Heb door Liefds vermoghen
 Aen de Minne-godt de trouw van mijn stantvaste liefd' gezworen
 Ick sal u lieven, mijn Lief, mijn beminde, soo lang als ick leef,
 Ick (die voor u kniel) // De Goon mijn Ziel,
 En u, mijn Lichaem gheef.

2 Suchjes zijn mijn spyse,
 Traentjes zijn mijn dranck, mijn Lief, mitsdien ick uwe liefd' moet derven:
 'k Sal op deze wyse
 't Lievend lichaem voen so lang, dat trouwe liefde my doet sterven,

Mach ick liefds lusjes dan geen meer plegen, gelijk als ick placht
 Mach ick dan gheen meer // Ghelijck wel eer,
 Ghebruycken liefdens macht?

3 Sal ick ondertussen

Vwe lipjes, uwe mondt, u kaeckjes, en u roode wanghen,
 Niet meer moghen kussen?
 Sult ghy my, mijn lieve lief, by u niet een reys meer ontfanghen?
 Sal ick gheen lusjes, geen kusjes meer kryghen, gelijk als ick had,
 Toen ick in de min // Mijn herts Sanctin
 Om wederminne badt?

4 Lief, sal ick dan blyven,

Afgescheyden sonder u, ha, pronck en perrel aller Vrouwen?
 Laet dees vaersjes schryven,
 Laetse na mijn doot, mijn lief, dat bid ick, op mijn Graf-steen houwen,
Hier leyt hy die om sijn lief is gestorven, en rot tot as;
Van de Ziel ontbloot,, Nu tuyght sijn doot',
Hoe trouw sijn liefde was.

I. H. Krul.

*Leanders-klacht,**Stemme: Verheft u diep gesucht.*

NEptun' het heftigh woen
 Van uwe golven toomt,
 Op dat ick door u vloen
 Mach veylich onbeschroomt,
 Swemmen aen d'over-zy, daer *Hero* mijn vriendin
 Naer myne komste wacht, en haeckt naer weder-min.
 2 *Corus* u streng on-weer
 De baren bruysen doet:
 Ay bezadight u, eer
 Ick hier versmooren moet,
 In't blaeuwe peeckel-nat, want ick word afgheslooft,
 Door d'ongestuyme vloen die my slaen over 't hoofd.
 3 De Maen die staet bedomt,
 En weyghert haere schijn:
 De Zee vast bruyst en bromt,
 Goden, wat sal het zijn?

Is 't noodlot dat ick smoor in d'*Hellespontsche* zee?
 Verhoort doch myne klacht, weyghertme niet dees bee.
 4 Gunt soo langh leven maer,
 Aen my, benaeuwde mensch,
 Dat ick ontdeck aen haer
 Mondelingh myne wensch:
 En voor het laetst omhels mijn Lieff en ander ick,
 V stormen dan vry braeck, ick voor geen doot en schrick.
 5 Doch soo u wreede wil
 Verschopt mijn droeven klacht,
 En wech-ruckt 's levens spil,
 Soo guntme sulcke macht
 Dat als ick wesen sal zielleelos en ontlijft,
 Dat dan mijn riffe voor d'ooghen van mijn Lieff drijft.

N. Pels.

Verandert in tijds.

[Ach Laura, die door u ghefloncker]

Wijse: *O Kersnacht schoonder dan den daghe.*

Ach Laura, die door u ghefloncker
 Maeckt Cloris luyster doof, en doncker,
 En door u schitterend ghesicht
 Verzengt de Bloemen, en de Kruyden,
 En 't Fackel-licht dat daelt in't Zuyden,
 Als Delos voor u Toortzen zwicht.

2 Ach Bron, wiens Kristalijne stroompjes
 Bevocht de struyck van Elze-boompjes,
 Tuygh hoe ick om mijn Laura ween:
 Tuygh Vleughel-beesjens op de telghen
 Hoe Thirzis 't leet niet kan verzwelghen,
 Dat hy om Laura heeft gheleen.

3 Dwaelt, dwaelt dan mijn onnoz'le Lammeren,
 En wilt om Thirzis misval jammeren:
 Knaeut 't voedtsel met een volle toom,
 'k Sal u den teughel nemmer snoeren,
 Noch oyt van 't Klaver-graesje voeren,
 Besproeyd u vacht in Lauraes stroom.

4 Laura, wiens wreede hert derf trotsen
 Het bars ghemoedt van klip, of rotsen,
 Aensiet hoe Thyrsis om u quijnt,
 Met wien 't gheluck volhert te schimpen,
 Terwijl hy teert door Lauraes glimpen,
 En als het Was voor 't vyer verdwijnt.

5 Ick voel mijn Ader-tochten flaeuwen,
 De duysternis mijn riff beschaeuwen:
 Mijn zieltje doelt nu nae haer rust.
 Vaert wel dan Laura mijn beminde,
 En als ghy Thyrsis doodt sult vinden,
 Segh dan: 'k heb mijn volkomen lust.

[Wie dat een Roosje vers bedouwt]

Stemme: *Doen Daphne d'overschoone Maeght.*

Wie dat een Roosje vers bedouwt
 Wil plucken van 't steeltjen, alst cierelijck staet,
 Die werdt gequetst van't prick'lend hout,
 Eer 't jeughdighe Bloempje sijn loofje laet.

Dit's mijn een voorbeeldt in mijn Minne,
 Dit's voor my een teecken dat ick noyt zal
 Mijn *Rosemonde* mijn Engeltje winne,
 Die ick naer volghe over al,
 Of ick sal eerst met pijn
 Op t seerst ghequelllet zijn,
 Ghelijck als het Roosje mijn blijcken doet,
 Dies ly ick gheduldich mijn tegenspoet.

2 Dus *Rosemond*t al deed' ghy mijn
 Aen het grootste elend dat *Nero* oyt dacht,
 Ick blijf stantvast, alwaer dat de pijn
 Mijn lievende hertje ter doot toe bracht.
 Mijn liefde en sal van u noyt wijcken,
 Ick blijf u soo trouw als *Piramus* dee,
 Of by *Orpheus* wil ickse ghelijcken,
 Jae oock by den droevighen *Iphis* mee:
 Voorts by al die uyt noodt
 Smaecten door min de doot,
 Dies bid ick uyt Liefde mijn *Rosimond*t,
 Maeckt mijn minnend' hertje van pyne ghezondt.

3 Noyt sult ghy valscheyd't aen mijn zien,

Noyt en sal ick bezwijcken mijn *Rosimont*,
Maer 't hert sal meerder tot u vlien,
Als u gunste u liefde mijn heeft gejoint.
Ach, mijn hertje verblijdt als ick overdencke
De vreuchde, de liefde die wy dan 't saem
D'een d'ander uyt reyne minne sal schencken ,
Ach mijn Rosimonde hoe aenghenaem
En lustigh is't te zijn,
Als d'een soet d'anders pijn
Door sulcken liefde en trouwigheydt,
Die noyt en vervalst noch nimmer en scheydt.
4 Wilt ghy noch meerder liefd' bespien?
Komt opent mijn borst, doorgrondt mijn hert:
Daer sult ghy in ghewortelt sien
Stantvaste trouwheydt, en bittere smert,
En pijn die ick onlydelijck noeme,
Soo ghy my hopeloos langher laet,
Gheeft Rosimondt dat ick mach roeme
Verlede pijn, nu blyde staet:
Soo sal ick schoon Goddin
V, en den Soon der Min

Op offeren sulcken soeten brandt,
 Wiens geur dat verspreyden sal 't heele Landt.

C. A. Seep. Liefde verblijt.

[Amarillis roem-waerde vrouw]

Stemme: *Object dont les charmes cy Doux.*

Amarillis roem-waerde vrouw,
 Aenhoort u dienaers droevich kermen,
 Dult ghy altijd mijn staeghe rouw,
 Sonder u over my t'erbermen:
 Sal ick dan u verstaelde hert
 Nimmer beweghen niet,
 Nimmer beweghen niet,
 Door beede, noch door smert.
 2 Hoe dickmael zwoert ghy my u trouw
 Met zwaer en hoogh ghestaefde Eeden?
 Dat ghy soud altijd zijn mijn vrouw,
 Van nu tot inder eeuwigheeden:
 Nu slaet ghy mijn klacht in de Lucht,
 En spot met mijn ghetraen,

En spot met mijn ghetraen,
 En stadigh voor my vlucht.

3 Vreest ghy *Amaril* met de Goon,
 Die al ons soet gevry aenhoorden?
 Dats' aen u wreecken sullen d'hoon,
 Hun aenghedaen, door valsche woorden?
 Sy sullen noch tot wreede wraeck
 Van u ontrouwigheydt,
 Van u ontrouwigheydt,
 Aenvaerden myne saeck.

4 Mijn schim die sal met droef ghesteen
 Ghestadigh om u komen waren,
 En volghen u, waer ghy sult treen:
 Op aerd', door 't vyer, in lucht, en baren,
 V dienaer blijf ick evenwel,
 Of schoon ick om u sterf,
 Of schoon ick om u sterf
 Tot in de nare Hel.

D. le Bleu.

[Ach aenghenaem ghelaet]

Stemme: Wat speelter in mijn sin, &c. Oft: Soo haest den Krijsgodt Mars.

Ach aenghenaem ghelaet,
 En lieffelijck cieraet,
 Dat de Son, dat de Son, ver in glans te boven gaet,
 V ghesicht, dat verlicht
 Als een fackel in der nacht,
 De pyne van mijn ziel, dien schoonheydt in my bracht.
 2 Ghy zijt het fundament,
 Mijn Enghel ist bekend,
 Hoe mijn hart, door de smart aen u zieltje is ghe-ent
 Met een bandt, van den brandt,
 Die dijn ooghjes door een strael
 Mijn kille borst ondoyt, jae dee smelten t'eenemael.
 3 Goddinne waerde vrouw,
 V dienaer smacht van rouw,

Om dat hy u bemint, niet ghenieten mach u trouw:
Doch ghy schoon, Tot een loon
Met u jonste my verblijdt,
Dat ick u dienen sal alle mijns levens tijdt.

4 Al waert dat al de Goon
Neer daelden uyt den Troon,
En haelde mijn Sanctin, voor Cipres by haer te woon,
En dat sy, lieten my
Tot een ruylingh in de stee,
De wyse Pallas, en de schoone Juno mee.

5 Ick soude metter spoet,
Vallen voor haer te voet,
Met smeecken en ghevley wist beweghen haer ghemoet,
Soo dat sy, u met my
Lieten leven wel gherust,
Mijn waerde Ida schoon, nu hier op doch eens ghekust.

I. V. Hoeven.

Amier,, 't ghezwier**Stemme: *Wel Ian mijn Man, &c.***

Amier,, 't ghezwier
 Vwer lodder loncken,
 Wt gauwe Winckbrauwen
 Soo tintelich straelde,
 Dat 't hert // my wert
 Ontsteecken in voncken,
 Want door kies aenschouwen
 Ick in mijn plicht faelde.

2 Soo seer // dat eer
 'k Op mijn plicht nam achtingh,
 Of in 't minst aen dochte,
 Haes-op was mijn vryheydt,
 Mijn lust // ontrust,
 Leed van Liefd verkrachtingh,
 Ghetweespalckt bevochten
 Werdt mijn voor'ghe blyheyt.

3 Nu kan // ick van
 V mijn hart niet trecken,
 Maer moet mijn lippen
 Ghewennen tot vleyen,
 Om uw' // (die schuw
 My vliedt) te verwecken,
 Dat u gunst ontslippen
 Moet, en t'mywaerds dreyn.

4 't Ghevielt // gheknielt
 Ick offerde Bloemen,
 En minlijcke gaven,
 Daer Cypras troon leyt.
 Me-vrouw // ick souw
 My moghen beroemen,
 Een slaef aller slaven
 Van *Vt-rechte* schoonheyt.

Verandert in tijds.

Pastorel,***Stemme: Quand la berger va au Champs.***

DAartele Nimph waeromme schuw

Soo Vlucht ghy nu

Voor my, die u vyerich mint,

En die voor desen

V placht te wesen

De liefste vrint.

2 Ey, staeckt het vluchten barrevoets,

Want onverhoets

Ghy licht u voetjes quetsen soudt,

Aen doorn' en hegghen,

Die alsins legghen

In't ruwe wout.

3 Eertijdts ghy pleeght te wesen angh

Voor Padd of Slangh,

Ghedoocken onder t langhe gras,

En deed u schrickingh

Eer u ooghs blickingh
 Nau sach wat 't was.
 4 Maer nu soo vlucht ghy onbevrees
 Voor dierg'lijck Beest,
 Noch anghstich voor ghedierte zijt,
 Dat zich in hoolen
 Houdet gheschoolen
 Van 't Bos altijdt.
 5 Loopt niet soo schichtich maer rust wat,
 Want moed en mat
 Ghy hygend' naer u aessem zwoeght,
 Eer dat de hetten
 V yets mach letten,
 Of schae toe-voeght.
 6 'k En volch u niet uyt evel moet,
 Noch met de gloet
 Swangher van Maeghden-snoepery:
 Maer om u sinnen
 Door dienst te winnen,
 Met soet ghevry.

N. Pels. Verandert in tijts

[O Amsterdamsche pronck en prael]

Stemme: *Onlanghs als ick uyt wandelen ginck.*

O Amsterdamsche pronck en prael,
 Hoe langhe sal't noch zijn
 Dat door u ooghs ghelonck en strael
 Ick in u Liefd verdwijn?
 Sonder dat ghy met mijn
 In't minste hebt medooghen,
 Of door mijn brandt en pijn
 Tot weer-min werdt bewooghen.

2 Doen ick eerstmael een glenster sach
 Van u flonck'rend ghesicht,
 Als u schoonheydt in't venster lach,
 Voeld ick de Minne-schicht
 Van *Venus* soete wicht
 Door hart en boesem dringhen,
 So dat u ooghjes, licht
 My (eer ick't dochte) vinghen.

3 Vermacht nu van u wreedigheydt,
Dat ghy my sterven laet,
Soo had ick bet meyneedigheydt
Dan ghetrouheydt aenvaet:
Andre heb ick versmaet,
Om u alleen te minne,
Hoe kan u kryg'len haet
Sijn over my Beulinne.

4 Hoe kan in sulcken schoonen Maeght,
Die alle schoonheydt tart,
En als Princes de kroone draeght,
Huysvesten soo een hart,
Dat niet gheboghen wert
Door quelligh noch ellende,
Die my met bitt're smert
Te grave sullen sende.

N. Pels.

Verandert in tijds.

T'samen-ghezangh Tusschen Vrijster en haer Speelghenoot,

Stemme: Cupido quelt my totter doot.

Vryster.

SPeelnootje 'k heb een Quant besindt,

Die my so vyerich vrijt

En wacht niet langher lieve kindt,

Ick raeck mijn jonckheydt quijt:

Och hy gaet

's Avondts laet

Stadich suchten voor mijn deur,

En hy siet

Off ick niet

Kan koomen by hem veur.

Het is een aerdich Quant,
 En hy heeft oock goet verstant,
 Nae k aen hem bespeur.

Speelnoot.

2 Speelnoot wat sal ick segghen nouw,
 Dewijl ick hem noyt sach:
 Vrijt hy uw al op eer, en trouw?
 Ist oock van lichten slach?
 Wat seyt hy
 Als hy by
 Vw des avondts komt en praet?
 Heeft hy oock
 Veel ghespooock,
 Hoe het met syn saecken gaet?
 Klopt hy oock aen de deur?
 Of wacht hy soo langh veur,
 Dat ghy komt op straet?

Vryster.

3 Neen hy is statich en beleeft,
 In alles naer mijn wil,

Als hy somtijds een klopje gheeft,
 Soo klopt hy sacht, en stil,
 En hy staet,
 En hy praet
 Heel manierelijck en wel,
 Dan van zanck,
 En van klanck,
 En van alle Snaren-spel.
 Van een rijmpjen exelent,
 En hy seyt oock dat hy kent,
 Aerdigh rymen wel.

Speelnoot.

4 Is hy oock lisp, of krom van praet?
 Is hy al wel ter gangh?
 Is hy wat lieflijck van ghelaet?
 Of staet sijn wesen bangh?
 Is hy scheel?
 Heesch van keel?
 Heeft hy yets dat hem misstaet?
 Is hy oudt?
 Of verkoudt

Als hy by uw staet en praet?
 Is hy onghemaniert?
 Is sijn wesen wel bestiert,
 Als hy eenigh gaet?

Vryster.

5 Hy 's fris van leden, fraey ter tael,
 Hy s schoon, en fier van lijff,
 Fraey van ghesicht, en al-te-mael
 Van zeden, en bedrijff,
 Soet van sangh,
 Fier van gangh,
 Aenghenaem om by te zijn,
 Sijn ghelaet
 Lieflijck staet,
 Als hy 's avondts praet met mijn:
 Wat soudt ghy my nu raen?

Speelgenoot.

Wel het staet my heel wel aen,
 Daerom heelt sijn pijn.

C. D. Wittenoom.

Soect en yvert.

Jalousy.***Stemme: Och Lijsje lieve Lijsje.***

MYn lieve Rosimonde,
 Fonteyne van mijn smert,
 Oorsaecke van mijn wonde,
 Mijn hoop, mijn troost, mijn hert,
 Mijn rust, mijn lust, mijn leven
 Moet u nu begheven?
 Dat valt my laes te herd'.
 2 Hoe komt het dat u Vader
 My niet meer lyden mach?
 Maer is my nu veel quader
 Als hy voor desen plach,
 Want als ick eens by u // kom,
 Soo siet hy staegh soo schuw // om,
 En seyt schaers goeden dagh.
 3 V Moeder desghelijcken,
 Wanneer ick haer aenschouw,

Soo schijntse te bezwijcken,
 Ghelijck een zwacke vrouw,
 En als ick haer goen dach // bie,
 Soo dunckt my dat ick ach // sie
 Een langh versturven ouw.

4 V broeder heeft ten lesten
 My oock sijn sin verklaert,
 Gheraden als ten besten
 En als Nae-vrienden aert,
 Dat ick u sou verlaten
 En niet meer met u praten,
 Waer in ick my beswaerd'.

5 Ick vraegden hem de waerom,
 Maer hy sey niet met-al,
 Dan maer een slechte daerom,
 Als was hy zot of mal:
 Maer 'k sie wel watter gaens // is,
 Een aer betreedt de baen // wis,
 Die 't beter klaren sal.

A. L. Cock.

Coockt smaeckelijck.

Amarilli Mia Bella.

ROsimonda mijn Enghel,
Mijn tweede ziel, mijn hart,
Mijn soetste leven,
Sonder wien 'k my begheven
Sou in de doodt, want liever my het sterven
Waer, lief dan u te derven,
En dat ick niet, u door mijn vyerigh minnen,
Rosimonda, R. R. soud ghewinnen.
2 Midts dat ghy saeght mijn Hemel,
Mijn soete vreuchdens born,
Hoe dat ick stadigh,
Op hoop van u ghenadigh
Tot mywaerts eens te vinnen, gingh vertoghen,
Mijn droeve druck voor ooghen,
V levens licht stelden mijn bitter lyden
Op dat ghy naer myne smerte,
Die 'k in't Herte
Voel, verblyden.

3 Die my, o Son en Mane,
 Soo lieflich nu bespringht,
 Beneemt my 't rusten,
 Doet dat geen soete lusten
 My dienen meer:
 Waer door dat enckel swaerheyd,
 En spoock, jae doodes naerheyd
 My komt versellen,
 Tot dat u vrolijck wesen
 Rosimonda, R. R. is verresen.

4 Dat my, sielens verquickingsh
 En troostens helle baeck,
 Soo ingenomen
 Heeft, dat ick niet bekomen
 Heb so veel machts, om eens mijn mont t'ontsluyten,
 En u mijn pijn te uyten,
 Die my beset, en my noch meer sal plagen,
 Soo ghy die niet, mijn verkoren, door u gunste
 Gaet verjagen.

5 Die ick u nu, mijn waertste,
 Door pen en inckt beschrijf.

Ghy mijns erbarmen
 Wilt, en mijns pijns ontfarmen
 Zijn gunstich, dat, lijck mijn druck is geresen
 Wt u, soo wilt genesen,
 Met dijn gesicht my die heel smeul tot asschen,
 Soo mijn droefheyt, door u goetheyt,
 Lief ghy niet, komt af te wasschen.

Vita mortalis vigilia est.

[Lieve naghjes]

Stemme: *Ballet Bronchorst.*

Lleve naghjes,
 Ghy die getuyghe van mijn trouwe minne zijt,
 Mijn gedachjes,
 Mijn Hert, mijn Ziel, mijn sinnen zijn u toegewijt:
 Och, hoe vaeck,

Soeckt Liefde liefds vermaeck,
Met Ziel, en sinne,
O aerds Goddinne,
Op 't soete minne
Te voeden in de Nacht,
Met liefd, met liefd, met liefde mijn ghedacht.

2 Als de Reye

De Nacht-goddin *Diana* met een Hemels stoet,
Doet gheleye
Ter plaets, daer haer *Aurora* met goe morgen groet,
Doet ghy mijn,
Voor daegh en Sonneschijn,
Wt liefde komen,
Aen d'Amstels stromen,
Wiens Linde-bomen,
En hoogh ghetopte blaen
Mijn klacht, mijn klacht, mijn klachjes hooren aen.

3 Groene Linde,

Ghy die mijn suchjes door der minnen Echo melt,
Aen 't gheminde,

Wanneer ghy uwe tackjes nae haer venster helt,
 En ghevoelt
 Een lieffelijcke koelt,
 Mijn minne-juyghen,
 V tackjes buyghen
 Om te ghetuyghen
 Mijn minne aen die gheen,
 Wiens ziel, wiens ziel van my wordt aenghebeen.

J. H. Krul.

Harders tranen, Over de doodt van sijn Harderin.

Stemme: O Godt! O Goddelijcke.

KAn 't sijn, o Goon, dat uwe kracht
 En God'lijckheyden // Ons hier bereyden
 Droefheyd, wiens al te suere macht,

En bitterheden // ver over-treden,
 In diepheydt, uwe vreught:
 Och weest ghenadigh,
 Verhoedt de straf, en maeckt verheught
 Die, door besneeude deught,
 V vyeren stadigh.

2 Is t om dat ick 't onsuyver bloedt
 Van eerstelinghen // deed' over-springhen
 't Altaer, dat Heyligh was? 't ghemoedt
 Heeft zich ghequeten // en niet vergheten,
 D'onnooz'le vleck ghewast
 Met suyv're straelen
 Van Lam'ren bloedt, door u ghetast,
 't Gheen u, o Goden past,
 Eer ick gingh faelen.

3 Maer 't schijnt, dat, naer u streng gebodt
 Ons offerhande // en willigh branden
 V walght, terwijl, o seltsaem lot:
 Om onghelucken // Ghy komt ontrucken
 Mijn lieve Herderin
 Door 't droevigh sterven,

Wiens snackjens met verkeerde sin
 V dienen, en mijn min
 Gansch'lijck onterven.

4 Of was mijn Harderin te schoon,
 Om met haer leden // 't aerdtrijck te treden?
 Dat ghy uyt jealousy most doen
 Het tweede leven // my eerst gegeven.
 Of wilt ghy dat haer Siel,
 Haer wijse sinnen
 Beheerschen (die ick graegh behiel,
 Doch u te wel gheviel)
 Al u Goddinnen?

5 Indien u Godtheyt daer nae tracht,
 Weest niet verbolghen // ey laet ik volghen,
 'k Sal van mijn Schaepjes ruyge vacht
 Ghewilligh scheyden // om met ons beyden,
 Voor 't werelts, uwe throon
 Met danck t aenklyven,
 Op dat mijn sieltjen, (groote Goon)
 Mijn Enghel over schoon
 Ten dienst mach blyven.

FINIS.

Nieuw Liedeken,***Op de wijze: Verdwaelde Coninginne.***

ACh schoonste Harderinne,
Meestersse van mijn hert,
Wiens seer gewenste minne
My leven doet met smert,
En sal ick u
Seght schoone nu
 Noch nimmermeer verwerven,
Off moet mijn pijn
Een oorsaeck zijn
 Van mijn ontydigh sterven?
2 Soud ghy wel sijn soo wreede?
 Dat looff ick immers niet,
Dat op al mijn ghebede,
 En innerlijck verdriet.
Ach schoone Vrouw
Ten eynd', mijn Trouw

V niet sou doen beweghen
Tot weder-min,
Daer hert, en sin
Tot u soo zijn gheneghen.
3 Noyt kan sulckx in my komen,
Dat u beleefden aert,
De Liefd', sou doen betomen,
Die u deught heeft ghebaert,
En schoon aenschijn
Waer door ick vijn
Mijn soo overwonnen,
Dat soo ghy niet
Daer in versiet,
Ick niet sal leven konnen.
4 Van u beleefde wese,
En vriendelijck gelaet
Beneemt my sulcke vreese,
En afkeerlijcke haet:
Verhopend' dat
Fortunaes Rat
Eenmael sal omme wende,

En door de Schicht
 Van 't kleyne wicht
 Af-keeren mijn ellende.

T. D.

[Tsedert ick de roode tipjes]

Stemme: Jan de Nouvelle.

Tsedert ick de roode tipjes
 Van Rosemontjes Lipjes
 Kussende heb ghedruckt:
 Tsedert is 't ghemoedt van binnen
 Gansch begoghelt door u minne,
 En uyt d'oude plaets gheruckt
 2 Ha vreemde spoockerye,
 Kond ick dit niet vermye?
 Wel hoe mijn Rosemont,
 Wat zijn dit doch voor lippen,
 Of voor soet Corale tippen
 Daer ghy soo meed' tov'ren kondt?

3 Holla, 'k vind meer oorsproncken
 Als lacchen, wat voor loncken,
 Wat straligh Sonne-licht
 Schiet uyt twee lieve ooghjens,
 Die met Ebben-houte booghjens
 Zijn in t voorhoofd vast ghesticht?

4 Wech *Phoebus* ghy moet swichten,
 Hoewel u glinstrigh lichten
 Kan wech dryven de Nacht:
 Hoewel ghy door u luyster
 Al de Sterren maecket duyster,
 Echter hebt ghy niet de macht,

5 Dat ghy my kond ontvremen,
 En mijn vryheydt benemen,
 Als Rosemonda doet:
 Moet ghy dan niet gheloooven
 Dat haer kracht u gaet te boven,
 Die betoveren kan 't ghemoet?

6 Wel aen dan soete Meysje,
 Die door het eene reysje
 En t kusje voor u mondt,

En daer nae met de stralen,
 Die uyt uwe ooghjens dalen
 My soo deerlijck hebt ghewondt.
 7 Wilt soo medoghent wesen,
 Dat ick mach zijn ghenesen
 Van die my heeft ghewondt:
 En ick nae myne lusjes,
 Eeuwigh drucken mach met kusjes
 V schoon soete Rosemond.

[Sal Phoebu sijn vergulde stralen // verberghen met]

Stemme: Heureux sejour de Partenisse, & d'Alidor.

Al Phoebu sijn vergulde stralen // verberghen met,
 Sal Iupijns vyer op d'aerde niet dalen // als hy aensiet
 D'ontschaecking van de schoonste Maget, in *Genua*,
 Diemen met recht wel mocht ghelijcken by *Helena*.
 2 O schoonste Maegt hoe kond ghy lyden // dat u dienaer
 Hem nu gheheelijck houdt ter syden // u ooghjens klaer

Hebben die nu haer macht verloren? waer door sijn hert
Soo dickwils om u lust te boeten, bewoghen wert.

3 Al u bevallicke vryerijtjes // liefkoosery,
Al u dertele weygherijtjes // u lonckjes bly,
En 't handelen van u blancke borstjes, en noch wat meer,
Kondt ghy u lieff daer met niet trecken, tot u begheer.

4 Die souden wel een hert versachten // al waer 't van steen,
Dat hy u oock met jammer-klachten // en droef gheween
Heeft toegheseydt ende bevestight, met eenen eedt,
Als hy u vast hielt in sijn armen, ghelijck ghy weet.

5 Had *Paris* oock sijn Lieff verstoten // doen hy sijn lust
Ten vollen had van haer ghenoten // al die onrust
Die de *Troijanen* daerom leden, waer niet gheschiet,
Want *Menelaus* wou sijn beminde, verlaten niet.

6 Ghy mooght met *Minos* kindt beklagen // u ongeluck,
Die om *Theleus* heele daghen // versleet in druck,
Soo langh dat *Bacchus* u komt schencken, de soete Vocht,
Daer met ghy al u geyle lusjes, bedwinghen mocht.

Schimp valt vvaer.

Avondt-gangh, *Op't ontmoeten van mijn Lieff Lerinde,*

Stemme: A que le ciel & contraire la vie.

WAt liever Licht sien ick daer gins van verre?
 Ay my, mijn hertje werdt gheheel ontroert:
 Ach 't zijn mijn lieve Nymphjes tintel-sterre,
 Wiens geestje dat nae mijn werdt toe-ghevoert:
 't Is mijn Lerinde, 't is mijn eyghen hert,
 't Is mijn beminde, 't licht meldt my van verdt
 Dat sy my naeder werdt.
 2 Vliedt vlogghe voetjes vliedt, en wilt ontmoete
 De Leyd'- ster, die mijn siel verlichtingh gheeft:
 Komt treet haer in't ghemoet, tsa vlogghe voete,
 Offert u hert, dat met smerte hier sweeft

Onder dees Linde // in veel druck en pijn,
 Ach mijn beminde // 'k soeck by u te zijn:

Licht my met u aenschijn.

3 Ach Goon, wat vreught gevoel ick door mijn lede?

Mijn hert voelt sich gheheel van liefd verblijdt:

Elck treetje Lief dat ick kom naeder trede,

Verheught mijn hert, te langh valt my de tijdt.

Vliedt swoele winde // meldt door u gheluyt,

Tuyght mijn beminde // toekomende Bruyt

De vreught die ick besluyt.

4 Lerind, wanneer ons sieltjes zijn ghestrengelt

Aen ware Trouw, en echte Huw'lijcke bandt,

Denckt wat al vreught met lusjes t'saem doormengelt

Dat ons, mijn waertste hert, staet voor de handt:

Mijn lief Lerinde // siet wat liefd al doet,

Mijn wel-beminde // ick u met ootmoet

Mijn waerde Enghel groet.

Liefde Verblijdt.

['T is onlanghs gheleden]

Stemme: O mijn soete Enghel.

'T Is onlanghs gheleden
Op een morghenstondt,
Dat ick quam ghetreden
Daer ick *Laura* vondt,
Door het Bosje weyde,
Met haer drabligh Vee,
Lam en Schaepjes leyde
Bock en Geytjes mee.

2 Wat verder sach ick komen
Herders twee, drie, vier:
Langhs de groene Boomen,
Nevens d'Eg'lentier:
Daer het Nachtegaeltje
Alsoo helder singht,
Dat sijn lieflijck taeltje
Door het Bosje klinckt.

3 *Tyter* speelden op't Fluytje,
Cloris songh een Liedt,
Phillis op haer Luytje,
En *Pan* op sijn Riet,
Waren vreughdigh t'samen,
Maeecten soet gheluydt,
't Scheen haer koers sy namen
Naer het Klav're-kruydt.

4 Ic sach dees liefjes wand le
Yder by de zijn,
'k Sagh haer minlijck hand'le,
Maer ick miste mijn
Veldt-goddin *Lerinde*.
Die ick niet en vondt,
'k Socht mijn wel-beminde
In de Morghen-stondt.

5 Van haer ging ick treden,
Socht dieper in't Wout,
Met een yv'righede
Door het dichte Hout,

Ofts' haer gingh verschuylen,
 Om van mijn te zijn:
 Dies socht ick in kuylen
 Nae mijn Nymphelij.

Liefde verblijdt.

La Rosignol.

ROsemonde die is soo straf,
 Dat ick haer een Kusje gaf,
 Voort sou sy van my vluchten:
 Rosemond die is soo wreet,
 Ghy zijt het Goden die het weet,
 Daerom klaegh ick u mijn leet
 Met ghestadigh suchten.

2 Tranen vliet, ey tranen vliet,
 En mijn droeve Ziel begiet
 Tot koelingh van mijn smarte:
 Zuchjens vliedt nae Rosemond,
 Seght dat sy weder maeck ghesond

D'onverdraghelijcke wond
Van 't ghepijnicht harte.

3 Klaghjens door de wolcken dringht,
Klaeght soo, dat u stemme springht
Daer 'k laetst mijn suchjens zonde,
Tot vermurwingh van haer siel,
Sult ghy haer segghen, dat ick kniel,
En ter aerden neder viel,
Voor mijn Rosemonde.

4 Rosemond mijn goude Son,
Die mijn jonghe Siel verwon,
Aenhoor mijn droevigh weenen:
Of soo niet, soo sult ghy sien
Hoe dat ick nae de doodt sal vlien,
En mijn jonghe leven dien
Met haer te vereenen.

Mey-Liedt,*Stemme: Ghy lodderlijcke Nymphen soet.*

Stet hier de aldersoetste tijdt,
 Die, al wat adem schept verblijdt,
 En koestert dert'le wenschen
 Van sterffelijcke Menschen.

2 Die't groene lof, dat winters kracht
 Ontwijjt heeft, en te niet ghebracht,
 Lockt met haer lieve lonckjes
 Wt schijn-verdorde stronckjes.

3 Die't aertrijck kleet met blijde kleur,
 Van Bloemtjens, die haer versche geur
 Doen uyt haer blaetjens rijsen,
 Om t hert, en breyn te spijsen.

4 Nu leeft, dat levend scheen als doot,
 Het Pluym-gediert, van lust ontbloot,

Queelt op verheven topjens,
Met opgeblasen kropjens.

5 Het schobbigh Dier, indien het mocht,
Begaf sijn vinnen in de Locht,
Dat nu, om tijdt verliesen,
Sich baeckert in de Biesen.

6 Nu lijmt Philander menigh Liet,
Daer Cloris, met sijn snelle Riet
Op past, om soete minne
Te voen van Harderinne.

7 En dat Granida 't grasjen bindt,
Waer van dat Thyrsus 't knoopjen vindt,
Terwijl haer Schaepjens weyden,
En woelen on-verscheyden.

8 En siet het sacht-ghewolde Vee,
Het Oy, de Ram, de Lam'ren mee
Zijn vrolijck om het paren
Van die haer trouw bewaren,

9 En grasen in het Bruylofts-goet,
Van Maeghde-kruydt, en Rosenhoet:

Wat kan men soeter wenschen
 Voor sterffelijcke Menschen?

[Myn beminde hartje]

Op de wijze: Vliedt heen droeve suchjes.

MYn beminde hartje,
 Waerom toont ghy u soo wreet tegens u wel-beminde?
 Ick hoop dat mijn smartje
 Haest ghenesen sou, kon ick u slechts ontrent de Linde vinde,
 Daer wy laetst t'saem verselschapt saten: ay keert weer,
 Want het isser vry,
 Ay komt by my,
 Ick lief u trouw begheer.

2 En hoort doch mijn klachten,
 Die 'k uytstortend' doe, in dese woeste wilde Wildernissen:
 Mocht ick eens vernachten
 Nevens uwe zyd, maer ghy seght altijd dat het my sal missen,
 't Welck ick met hoop de daghen mijns levens, o Hardrin,
 Loopt doch niet soo haest,
 Nochte verbaest,
 Maer toont my wedermin.

3 Rust en hoort het kermen

Van u trouwste Lief die 'k wete dat alsnu op der aerd' mach leven:

Ach wilt u erbermen

Over mijn suchjes Lief, en wilt my doch weder antwoord gheven,

Maer het schijnt dat ghy 't slaet geen acht, o wreede maeght:

Dies in pijn en smert

Verteert mijn hert,

't Welck de Goon zy gheklaeght.

4 Immers dit mijn klaghen

Acht ghy Liefste Lief niet meer, maer minder als de lichte winden,

Of ghelijck de vlaghen

Die heen vlieghen, toeft mijn lief, mijn hoop, mijn troost en wel-beminde,

Wilt niet langer dus schichtigh vlien, maer keert doch weer,

En komt by u troost,

En hem verpoost

Van sijn pijn en hartseer.

5 Ay soo 't schijnt dat ick u

Hart verwonnen heb, door al dit roepen en mijn droevigh krijten,

Lief denckt niet dat ick schuw

V bywesen soet, waeromme wilt ghy Lief my dan versmijten?

Ick hoop dat wy soo sullen leven als Liefjes doen,
 Daer mijn schoone vrouw
 Mijn handt op trouw,
 Kom gheefme doch een soen.

I. Piloor.

Ick leer eerst.

[Ach soete *Philida*]

Stemme: Die mint, die lijdt veel pijn.

Floris.

ACh soete *Philida*,
 Ghy die u Schaepjes hoedt
 In dese Klaver-wey,
 Siet wie u spoor volgt nae,
 Dit bid ick met ootmoet,
 En smeeck met soet ghevley:
 Want ick om u
 Heb 't Hoff verlaten nu,
 En van sijn Majesteyt
 Ghenomen mijn afscheyt.

Philida.

2 Heeft liefd' u soo vervoert,
 Dat ghy het Hoff verlaet,
 En kleedt in Harders schijn
 't Schijnt *Floris* met my boert,
 Hebt ghy in dit ghewaet
 V ghekleedt, ter liefd' van mijn?
 Al hoedt ghy 't Vlock
 Met dorre Haeslaers stock,
 Nochtans gheloof ick niet
 Dat het door de liefd gheschiet.

Floris.

3 't Is niet als klinck-klaer liefd.,
 O soete *Philida*,
 Die my doet het Hoff versmaen.

Philida.

Was die in t hart ghegriefd,
 Ghy volghde Juffers nae,
 En soud by gheen Deerne gaen,
 Die Harderin
 Is ghelijck als ick bin:
 Ghy soeckt niet als mijn eer,
 Dies *Floris* neemt u keer.

Floris.

4 Den Donder slae my neer,
 Soo 'k schoone *Philida*
 Anders tracht als nae trouw:
 V eere zy mijn eer,
 Ick volgh u spoore nae,
 Soud' wesen hier,
 Waer me ick mijn playsier
 Sou bruycken sonder smet
 Op het kuysch en Echte-bedt.

Door vreught.

R. v. Bergh.

Liedeken Voicy tantost la froidure bannié.

Ick wil een Liedeken brenghen ter banen
 Van d'ongheluckighe Courtisanen,
 In deser stede my wel bekend:
 Die Venus speeltjen wel zijn ghewent,

Met Duytschen, Francen, en Italianen,
Daer met sy hebben haer jeught gheschent.

2 *Martijnje* die heeft haer vryer verlooren,
Daerom is sy ontsteecken met tooren:
Sy gheeft de schuldt aen *Antonet*,
En seyt dat sy haer vreuchde belet,
Daerom heeft sy haer de dood geswooren
Soo haest sy komt uyt het Kinder-bedt.

3 Om datter *Moy Aeltjen* heeft onder gelegen
Daerom soo gaet sy soo wijd ontregghen,
Sy plach te gaen soo engh en soo smal:
Sy was met *Floris* eens in de Stal,
Daer heeftse een Aposteuny ghekreghen,
Die haer negen maenden sweeren sal.

4 *Margrietje* wil haer stellen ter eeren,
Daerom draeghtse soo prachtige kleeren,
A la modo op de nieuwe voet,
En daer toe een ghepluynde Hoet:
Maer dat haer droefheydt doet vermeeren
Is't datse daer me niet op en doet.

5 *Francijntje* wil hangen haer huys te huren,
 Om datse benijdt wort van haer gheburen:
 Sy segghen sy houdt soo olijck ravot.
 Maer nae mijn dunckt soo zijn sy bot,
 Dewijl haer huys heeft hooge muren:
 Sy segghen, 't is maer een Varckens-kot.

6 *Anneken* is daer soo bijster belaeven,
 Want sy en kan noch spinnen noch naeyen,
 Haer jonge Jaertjes die zijn verby,
 Sy is niet bequaem tot slaverny:
 Daerom wend sy haer aen t Kopp'len draeyen,
 En mede tot drooghe Gastery.

7 *Princesse Susanne* derft haer wel roemen
 Dat sy er wel vijf-en-veertigh kan noemen,
 Die haer ghestadigh loopen nae,
 En haer begheeren, wou sy segghen jae:
 Ick segh, sy isser een bloeme der bloemen,
 Maer s' is ghequelt met *Sciatica*.

Den tijdt verwint.

Janijs Minne-klachten.***Stemme: Roielle dat isser de schoonste.***

WAer vlucht ghy doch heen mijn waerde Godin
 Dus schuw // onder 't luw // daer ick u soo min?
 Ey blijft doch staen, ey *Cloris* 'k bid u rust
 Vol doet ach Nymph, mijn minnens grage lust.

2 Hoe dickwils heb ick in 't naerste der nacht,
 Met klachten // gaen wachten // jae slapend' onsacht,
 In't natte velt op d'af-gehouden stam,
 Voor uwe hut, ick vaeck mijn rust-plaets nam.

3 Mijn tranend gesucht het geen ick dan dee,
 De stroomen // en boomen // jae grasende vee
 Mijn droeve druck nae bootsten, jae de Maen
 Scheen, *Cloris* was met Janij mee begaen.

4 Doen ghy, ach Vooghdes mijn eerstmael verscheen
 In't moeten // 'k u groeten // goddin maer waer heen
 V soete tret u aerdigh lichaem droegh,
 De liefd terstont mijn grage lust mee joegh.

5 V aerdige tuytjes ghevlochten soo braev'
 Die vongen // en dwongen // mijn tot u slaev,
 En 't soet gebloos dat op u kaeckjes leefd,
 Mijn onversiens geheel verwonnen heeft.

6 Nu leev' ick alleen in u soet ghebiet,
 Princesse // Vooghdesje // ey laet mijn verdriet
 V stale hert bewegen tot ghenae,
 Van mijn, die steeds tot u believen stae.

7 Waer van dat kan tuyghen u lamren al
 Die 'k hoeden // en voeden // in't klaver-rijck dal,
 Doen ghy mijn Son waert met *Grusel* nae stee,
 Het quijnde van de klaeghjes die ick dee.

8 Ach dat de natuer haer tongh eens ontbont,
 Haer smeken // sou breken // u hertje terstont,
 Ick weet dat ghy, dat ghy niet meer dus straf
 Soud vluchten, van u trouwe *Ianij* af.

9 Dan soo mijn geween u niet en bekoort
 Sal wreede // daer mede // mijn ziel zijn vermoort,
 'T verliefde hert sijn woonplaets dan verlaet,
 Dat ghy mijn leven, hatigh van mijn gaet.

10 Dan sal mijn gheest, waer dat ghy oock zijt
Afgrijslijck, en yslijck, steeds volghen altijd,
Met naer ghegrim, en met een holle spraeck
Steets roepen: *Cloris, Cloris, Cloris* wraeck.

11 Dus sal hy soo langh dan sweven op aerdt,
Jae raecken, en maecken u stadigh vervaerdt,
Tot ghy op 't lest roept *Iany, Iany*, ach:
Ey komt dat ick doch met u paren mach.

12 Dan lacy, gheen roepen en hellept dan meer,
Gheen suchten, noch vluchten, ick laet u dan weer:
Dies *Cloris* komt en mijn begheert' voldoet,
Eer u, mijn waerde, dese straff ontmoet.

J. Soet.

Niet soeter.

[Laes, ey goude Son, ey neen]

Stemme: Als 't begint.

LAes, ey goude Son, ey neen,
Rol niet so schielijck heen
Met uw Paerden
Nae de Aerde,

Ghy rijst te langhsaem weer,
 Hou doch wat dralen by de Kim, ey duyck niet neer:
 Want als u glans verdwijnt,
 En isser niet, dat schijnt
 Tot lavingh van mijn smert,
 Welck ick ghestadigh voel verheffen in mijn hert.
 2 Ach Amynte dese gloedt
 Is soo diep in t ghemoedt
 Van u oogh-stralen // Komen dalen,
 Dat sy by duyst're nacht
 Alleen mijn ziel ontfonckt, en dan maelt het gedacht:
 Ghelijck *Arctophylax*
 Om sijn verkleumde as
 Sijn seven Sterren ment,
 En nimmer uyt en spant wijl 't spoor is sonder end.
 3 Kom Cupido Venus wicht,
 Blust mijn brandt met een schicht
 Waer door lijf beyden
 En ziel scheyden,
 En maeck doch gheen voorslagh,
 Een langh te quellen, die doch noyt ghemeten mach.

'k En vrees gheen korte stoo
Van u vernielend Loot.
En denck hy luckigh sterft,
En door een lieve dood veel duysend dooden derft.

T'samen-gesangh, tusschen *Tyter en Sylvia*,

Stemme: Pronckje van de Maeghden.

Tyter.

*P*Ronck van d'Harderinne,
Waer heen wilt ghy dryve?
Ay, keert uwe sinne,
En wilt hier wat blyve,
Wilt my doch gheryve,
Dit's u een kleyne saeck:

Vriendinne // die ick minne,
 In u lede // en sede
 Schep ick groot vermaeck.

Sylvia.

2 Lust u mijn te quelle,
 Ick sal 't garen leyde.
 Tyter waer toe 't lelle?
 Gaet u Schaepjes weyde,
 Wilt u Beesjes leyde
 In t Klaver-rijcke gras?
 V Schapen // die gapen
 Van hongher, en kommer,
 Gaet en voedtse ras.

Tyter.

3 't Schijnt mijn Schaepjes treuren
 Schoone Harderinne,
 Om dat mijn ghebeure
 Niet mach uwe minne:
 Wilt u recht besinne,
 Beheerster van mijn Ziel,
 Wt jonste // u gonste
 My thoone // wilt schoone,
 Voor wien ick kniel.

Sylvia.

4 Tyter door u vleye,
 En u minlijck smeecken,
 Soudt ghy schier verleye
 Mijn, en voorneem breecken,
 'K voel u vriendelijck smeecken,
 Vermurwt mijn harde hert:

Tyter.

Mijn hopen, u loopen,
 V vluchten, mijn suchten
 Zijn teeckens mijns smert.

Sylvia.

5 Wilt het suchten staecken,
 En wilt u verbleye,
 Wilt u nu vermaecken
 In dees groene Weye,
 Tyter door u vleye
 Beweeghde ghy 't ghemoet:
 Weer minne, ghy vinne
 Sult hede, ter stede,
 Voor 't gheen ghy doet.

Tyter.

6 Sylvia mijn waerde
 Ghetrouwe Harderinne,

Schoonste van der aerde
Nu ghy my toont minne,
Is Tyters hart van binne
Met Hemels-vreught belae:
't Schijnt de Goden // ons noden
Op kusjes // en lusjes,
Dies laet ons gaen,

7 Off'ren Roos en Bloeme
Op Venus Altaere,
Die met vreught sal roeme
Van ons soet vergaere,
En ons t'samen paere,
Wtmuntende Goddin,
Siet ons Lamme // ons Ramme,
Ons Schapen // die rapen
Een vreught in ons min.

Liefde verblijdt.

Boertighe Vrijagie, Tusschen Melis en Tietje,

Stemme: Goosen ick en mach niet lyen.

Melis.

Tietje soete lieve meysje,
Puyckje van ons schoone stadt,
Suycker-soete poesel-vleysje
Ick heb u langh al lief e hadt,
't Zijn drie jaren al e leen
Dat ick was te Amsterveen, met jou,
Doe noch seyde Kees en Louw:
Melis, dit's jou eyghen Vrouw.

Tietje.

2 Melis ick verschiet, hoe praetje?
'k Loof niet datje mijn hebt lief?

Melis.

Och jae ick Tiet mijn Cameraetje,
Mijn schellempje, mijn herte-dief,
Och ick hebje soo besint,
Tietje Lieff mijn eyghen kindt // mijn hert
Ick ben in liefde heel verwert,
Ick bidje troost mijn druck en smert.

Tietje.

3 Ick sie 't wel aen jou bolle kaecken,
Dat jey van liefde heel uyt-teert,
Nou Melis wilt dit vrye staken,
Dees malle grille van u weert:
Want ick ben noch jongh en dom,
Sie noch nae gheen vryer om // dus gaet,
Want ick heel mijn tijdt verpraet,
Moertje wacht, het is al laet.

Melis.

4 Och sooje gaet, soo moet ick sterven,
Ach, Tiet ick smoor in liefdens pijn:
Ach Tietje, laer ick doch verwerven

V gonst, laet ickje man toch zijn,
 Ick selje dienen alle daegh
 Als een Juffer uyt den Haegh, Goddin.
 Tietje ghy staet in mijn sin,
 Maeckt dat ick u hertje win.

Tietje.

5 Melis waer leer jey dit vrye?
 Hebje in den Haegh verkeert?
 Je maeckt mijn hert in verblye,
 Seght heb jeyt by de Prins e leert:
 Melis, Melis 'k hebje bly,
 Komt doch dichter aen mijn zy // wat staen,
 Ick sal't mijn Moertje vraghen gaen,
 Kom jey t avondt weer eens aen.

Liefde verblijdt.

Cloris Levens-walgh,***Stemme: Seght my doch wel lieve soete Maegt.***

*D*Roeve stem, de lucht met rouw-klanck slaet,
 En voegt u (als 't past) in een so droeve staet,
 Mits 't noodlot u *Polexander* heeft
 Sijn levens draet ghesneen, niet willend' dat hy leeft.

2 Perle-drop, vloey langhs de wanghen neer,
 En plonder het haer tot teycken van 't hertseer
 Dat u druckt door 't averechts gheval,
 Dat sonder *Cloris* dootd vergheten noyt zijn sal.

3 Want noyt was op aerde beter paer,
 Wiens een-ziel'ghe sin, dat soo wel sloot te gaer:
 Want sijn wil, mijn volle wenschingh was,
 Maer 't noodlot ick vervloeck dat ons af scheyt so ras.

4 Spijt noodlot en voorbereydt misval,
 S'en letten my noyt dat 'k hem niet volghen sal,
 En dat 'k schuw des Hemels heldre Lamp,
 En keur voor 's werelts vreught een onder-aertsche damp.

5 Want *Cloris* voor een wereldtsche lust,
 Kiest *Polexander* en liever is ontrust
 In ghequel, in knarssingh, en ghesteen,
 Dan vrolijck sonder hem te leven hier alleen.

N. Pels.

Verandert in tijds.

Iaers-Liedt,

Stemme: Doen Daphne d'overschoone, &c.

*Juyght Adams zaedt, vervormt u aerdt
 Van de boosheydt, godloosheydt daers' is mee bemet:
 Siet hoe een Maeghd haer Vader baerdt,*

Ons Behoeder, en Broeder, voldoender der Wet,
Een die ons ontlæd van ziels droeve drucken,
Ontgrendelt het sael'ghe Hemels huys,
Die krachtigh slaet des Slanghs kop aen stucken,
Heght 't bloedige Hantschrift gescheurt aen 't Kruys,
Die al 't Ziels quaedt // verslint,
En ons ghenaed // verwint,
Dien grooten Koningh // En vorst van het Al:
Verkiest tot sijn woningh // Op aerd nu een Stal.
 2 Een Stal, een Schuer, een stroyen hut,
Voor het pralen, der Salen van een Prinslijck Slot,
Daer voor de koud naeuw is beschut,
Daer de Koeyen, staen loeyen, daer leyd onse Godt:
Niet met Fluweel, of met Gout bewonden,
Koets, noch gheen Bed heeft d'Opper-heer,
Maer werdt gheheel in sletten ghevonden,
En leydt sleghts in een Kribbe neer,
In een verachten // staet,
Siet hoe hy prachten // haet,
Liefd nedrigheden // verfoeyd en benijdt
Het proncken der kleden // van Goud of van Sijd'.

3 Slaet blinde mensch 't oogh op u Vooght,
 Wilt verscheuren de leuren, en pronck van u lijff:
 De ned'righeydt dees Vorst be-ooght,
 Wilt doch laten, en haten u prachtigh bedrijff,
 Maer wilt u leden met deught steeds vercierren,
 Acht gantsch gheen pracht, pronck, of Cieraet,
 Komt wilt heden u Ziels-losser vyerren,
 Yverigh heen nae Bethl'hem gaet,
 En brengt danck-offer // daer
 Wt u Ziels koffer // maer
 Ontleed eerst u selven // van dat u schaedt,
 En uyt u wilt delven // het vuyl sondigh quaedt.

4 Volght 't rechte padt het gheen u leydt
 By die 't leven, kan geven, schoon datmen hier sterft,
 Die ons door sijn verdienst bereydt
 'tGheen te voren // verloren was, datmen dat erft,
 Die onse sonden // haer last heeft ghedraghen,
 En gantsch vernielt heeft Droes en Doodt,
 Die heeft verslonden // de helsche plaghen,
 En vloeyend in ons Zielen goot
 Een eeuw'ghe vreught // voor pijn:

Ach hoe verheught // door sijn
 Rantsoen en betalen // sal zijn die gheen
 Die d'Hemelsche Salen // hier naemaels betreen.

5 Siet wat een Schat den Vree-vorst gheeft,
 Voor 't verganck'lick // zijt danck'lick dan mensch voor dit goet,
 En steeds nae sijn Gheboden leeft,
 Laet u zielen // staegh krielen, met volheydt van boet:
 Soo sal met zeghen // hy dauwen ons Landen,
 Verlaten ons in nootd gheensins,
 Stieren de *Deghen*,, regeeren de *Handen*,
 Van onsen *Vrede-rijcken Prins*,
Heer Wel-hem bloeyen // doet
 Dat hy mee groeyen // moet,
 Tot schrick van *Spangien*,, en zeghen van 't *Land*,
 Bloeyt eeuwich *Orangien*,, ten spijt *Ferdinand*.

J. Soet.

Niet soeter.

Harderinne-t'samen-ghesangh, Tusschen Amerillis en Rosimondt,***Stemme: Rosimont waer ghy vliedt.******Ameril.***

ROsimont, Nymph waer heen,
Wel hoe loopje dus alleen?
Hoe benje dus schuw? blijft een weynigh staen,
Ameril wil met u gaen:
'k Moet mee Boswaert in, 't Vee dat is verdwaelt,
't Moet zijn in de Koy ghehaelt,
Dies ben ick u waert, Rosimont en vlucht dan niet,
Gheen oorsaeck hebje datje vliet.

Rosim.

2 Ameril ick van u vlien?
 Vergheeftme 'k had u niet ghesien:
 Gespeeltje goeden dagh, mijn plompigheyt verschoont,
 't Was uyt gheen vuylen aerdt betoont:
 Dies laet ons t saem gaen weyden, is t je wil.
 Mijn hert verheughtme Ameril.

Ameril.

Ja dat loof ick wel doen in't oogh ghy Tyter hadt,
 V lief, u lust, u waertste schat.

Rosim.

3 'k Sie ghy boert nu met mijn
 Amerillis Nymphelijjn.
 Ick Tyter minne? neen, Ghespeeltje wat een kal:
 Tyter my noyt vermaecken sal,
 Tyter isset niet, 't was niet wel gheraen,
 Ameril kom laet ons gaen.

Ameril.

Siet wat haest heb jey 'k looft voor vast, o soete meyt,
 Dat Tyter elders u verbeyt.

Rosim.

4 't Ghene ghy Nymphje raemt,
 Dat maeckt Rosimont beschaemt:
 Ick bid u houdt u rust daer en is niet an.

Ameril.

Neen, seght vry Tyter is mijn Man.
 'k Hoorde onlanghs noch van een Knaepje, dat
 V wel eer had lief gehadt,
 Dat ghy wesen soudt binnen 't eerste half jaer
 Ghetrouwt, hoe is't dan noch niet waer?

Rosim.

5 't Segghen lieght, ghelooftet vry,
 Ick trouwen? het zy ver van my.

Ameril.

Dit's ouwe seggen Nymph, als men is verlooft,
 Want hier door werdt het oogh verdooft.

Rosim.

Neen, neen Ameril, voor laet ick u gaen,
 Soo sien ick hoe het u sal staen.

Ameril.

Daer komt Tyter an, met sijn pijlen en sijn boogh:
 Schuylt niet, hy heeft u al in't oogh.

C. A. Seep.

Liefde verblijdt.

Minnelijcke Twee-spraeck, *Tusschen* Garint en Sylvia,

Stemme: Ick sucht, ick klaegh, &c. Of: Cephalis daeghlijcx placht.

Garint.

∕Lucht niet mijn Sylvia:
 Hoort nae u Harders klaghjes,
 Die beed'lend' om ghenae
 Ghehengelt heb soo veel nachjes
 Ontrent u Hutje, komt doch drae,
 Versterckt mijn flaeuwe krachjes.

Sylvia.

2 Ick bid u swijght Garint,
 Want met dees vleyende praetjes
 Ghy noyt mijn zieltje wint,

Kroont Cloris met dese blaetjes,
 Daer men u dick in t Bosch bevindt,
 Betredend' de kruyd'ge paetjes.

Garint.

3 Hoe mooght ghy Harderin
 Mijn suchtende gheestje dus terghen?
 Indien ick Cloris min,
 Soo moeten dees sand'ghe Berghen
 Mijn kneusen, ick had noyt in mijn sin
 Om haer om liefd' te verghen.

Sylvia.

4 Soo spot ghy dan met haer,
 En gaet dus haer zieltje rooven,
 Ick weet sy meend al waer:
 Dies moet men u niet ghelooven,
 Doch 't schijnt de Herders al-te-gaer
 Zijn met dit vuyl bestoven.

Garint.

5 Van mijn oprecht ghemoet,
 Daer kunnen de ruyschende stroompjes,
 Af tuyghen, daer 't zieltje doet
 Sijn klagghjes, en al dees boompjes,
 Waer dick mijn gheestjen werdt ghevoedt,

V streelend in mijn droompjes.

Sylvia.

6 V wel-ghecierde reën,
Mijn sinnetjes soo verduystert,
Dat ghy door u ghebeen
Mijn ziertje schier hebt ghekluytstert,
Daer ick te voren noyt nae gheen
Ghevry en heb gheluytstert.

Garint.

7 V Goddelijcke mondt,
En Nectar-vloeyende lipjes
Mijn Ziertjen heeft ghewondt,
En 't waren de eerste klipjes
Waer op mijn vryheydt stiet te grondt,
Als 't raeckten de geurghe tipjes.

Sylvia.

8 Ny ghy het oprecht meent,
Soo staeckt u treur'ghe suchjes,
Hebt ghy dus langh geweest?
Leeft stadigh nu vol ghenuchjes,
Mijn ziertje blijft met 't u vereent
Soo langh 't scheidt levens luchjes.

Garint.

9 Soo langh mijn 't laeuwe bloedt
Sal door mijn Adertjes zwieren,
Soo langh dit grafje voedt
Dees witte-ghevachte Dieren:
Soo langh sal mijn oprecht ghemoedt
V als vooghdesje vyeren.

Sylvia.

10 Wel aen laet ons dan gaen,
Daer gunder verby de Linde,
Waer dat veel Roosjes staen:
Op dat ick dan daer mach winden
Een kransje van Lind' en Roose-blaen
Om 't Hooft van mijn beminden.

J. Soet.

Niet Soeter.

*Licht-hertighe Garinter.**Stemme: Madame de Chevreuse.*

'T Schijnt ghy my nu gaet haten,
 En t'eenemael verlaten,
 Vol wispelturigheydt:
 Waer toe dient dit Clorinde?
 Of meent ghy ick niet vinde
 Kan weer soo soete Meyt.

2 Of denckt ghy hy sal treuren,
 Als 't hem niet mach ghebeuren:
 Ey, 't isser veer van daen,
 Wilt ghy nu van my vlieden,
 Soo sal ick weer aanbieden
 Mijn gunst tot Deliaen.

3 Is die dan mee afkeerlijck,
 Een aer is weer begheerlijck,

Daer sijn wel Nymphjes meer
 Ick kies al weer een-ander,
 En 't is oock best, soo kander
 Mijn hert niet af doen seer.

4 't Zijn Sotten, en 't zijn Narren,
 Die soo in min verwarren,
 Wanneer de Meyt verkeert
 (Van haer voorgaende sinne)
 Soo schijnt schier of van binne
 Haer 't Inghewandt verteert.

5 Garinter is de knecht // niet
 Hoewel hy soo wat slecht // siet,
 O neen, hoe schoone vrouw:
 Hoe rijk of hoogh ghebooren,
 Niemandt sal hem doen smooren
 Door min, in droeve rouw.

Nut en schadelijk.

[Ontlast u volle borst]***Stemme: La Vignone.***

ONTlast u volle borst

Clarinde, van al de rampen die sy torst,

En slaet de Lucht

Met klacht, en sucht,

Om dat *Philander* u ontvlucht

Wiens woorden // bekoorden // u sin // tot min // doen ghy noch in

V kindtsche jeught // handthaeft vreught,

Die schelms verkeert in ongheneught.

2 Want nu hy (eereeloos)

Gheschonden heeft u jeughdighe Maeghden-roos,

En u ontset

Van d'eer: waer met

Ghy luyst'ren soudt op 't Echte-bedt,

Soo gaet hy // en laet dy // veracht // en lacht // met al u klacht,

En tot meer smaet // (door krijg'len haet)

Hy elck u misval klappen gaet.

3 Doch soo ghy duldigh zijt

V schennis ghewroocken sal zijn, 't zijnder tijdt,

Dies krypt de smert
 Onder u hert,
 Want soo ghedaen, soo beloont wert,
 Sijn misdaedt (het wis gaet) die sal // hem alsoo eens ten val
 Brenghen, dat ghy // sult wesen bly,
 Dat uwe leet ghewroocken zy.

N. Pels.

Verandert in tijts.

[Ey groen begraesde weyen]

Stemme: O schoonste Personagie.

EY groen begraesde weyen,
 Denckt ghy noch wel Coridons vryeryen?
 Hoe hy met veel vermeyen,
 Sijn Daphne Nymph, door minne gingh bestryen,
 Waer menichmael // de Nachtegael
 Schaterden met ghenuchten,
 Om 't soet vergaren // en om 't aenminnigh paren,
 Lieve suchten.

2 Suchtjens, als waer ghetuyghen
 Daer traentjens veel wel ondertusschen vielen
 Wt d'ooghen, 't welck deed buyghen,
 Mijn Daphnus hart, ick ducht my soud' vernielen,
 De sware pijn // de Medecijn
 Zijt ghy, ach Harderinne:
 Coridons leven // ghy nemen keunt, en gheven
 Door 't verwinne.

3 Mijn ziertjen is verwonnen,
 Mijn hartje klopt met onghemeen vermoghen:
 Ach, waer het noyt begonnen,
 Ach had ick noyt de schoon vergulde ooghen
 Ghesien door glans // dan sou althans
 De lieve Lauwerieren,
 En waer de telgen // noyt dees Nymph soude belgen
 Te vercierren.

4 Nu komt *Arcaedsche* Maghet,
 Goddin mijns ziels, en komt doch tot bedaren,
 Ghy sietmen, nu naejaeghet,
 V dert'le vlucht optoyen de Altaren

Met Offerhand // daer hand aen hand
 Veel Hardertjes om sweyen,
 Laet Tyter woelen // ick bid u tot ghevoelen
 Te bereyden.

5 Schoon of ghy nu wilt vluchten
 In Beemd, of Wout, of eenighe Bosschagie:
 V doen sult ghy besuchten,
 Wy zijn te vast vereent in ons vryagie,
 Vryagie soet // waer teghenspoet
 Eylaes schijnt inghevallen:
 D'Hemel wil't wenden // en dees verraders schenden
 Met haer allen.

6 Wis waer ick als verraden,
 Doe ick soet lach in haer sneeuw-witte armen,
 Doe quam juyst sijn ghenade
 Van 's Conickx Hoff ter jaght, met groot alarmen,
 En vonden bey // ons in de Mey
 Van schaduwe belommert:
 Ick schrickten heden // en Daphne met veel reden
 Was bekommert.

7 Een snorcker op-gheblase
 Sijns Majesteyt, die gingh door 't Wout verspreyen
 Met een eenrinstigh rasen,
 Hoe dat hy had het kransjen sien afscheyden
 Van Daphne groot // o wreede doot:
 Dat kennen wel de Goden:
 Sint is de minne // uyt lieve Daphnes sinne
 Wech ghevloden.

8 Ick mach tot Laura vlieden,
 En klaghen haer mijn bitter-soete lyden.
 'k Wil uyt ghedachten wieden,
 Vergheven 't al die my doen dit benyden.
 Daphne adu // Coridon nu
 Noch nimmer u sal lieven,
 En sal de klachten // hier naemaels doch niet achten,
 Noch Mins-brieven.

Een in't Hart.

[Ach Galathe mijn lieve Licht]

Wijse: *Van den ouden Grijn.*

ACh Galathe mijn lieve Licht,
 De held're glants van u ghesicht
 En ooghskens strael
 Doen dat ick dwael
 Dus met mijn Vee:
 Ach, mijn soete Galathe.

2 Mijn Lammertjens alleenigh gaen,
 Dwalende door de groene Laen,
 Twijl ick mijn klacht
 Met droef ghedacht
 Queel op mijn Riet,
 Tuyghende mijn groot verdriet.

3 'k Beweeg de boompjes door mijn Liet
 Die meed'ly toonen daer men't siet,
 Haer Telghjes teer
 Laten sy neer
 Hanghen, doch mijn
 Galathe laet my in pijn.

4 Het stroomend' Breekje klare voedt
 En is soo koel niet als 't ghemoedt
 Van Galathe,
 Die kout als Snee
 De Min weerstaet,
 En Cupidoos vyer versmaedt.

5 Sijn Schichten acht sy niet een sier,
 En hy ontsteect met vlammen' vyer
 Mijn teere ziel // dies ick nu kniel
 Voor u, mijn schoon,
 Smeekende om Liefdes loon.

6 Ick hoop niet overschoone Maeght
 Dat u mijn droeve doot behaeght,
 Die ghy alleen // en anders gheen
 Beletten kondt,
 Ghy die mijn ziel hebt doorwondt.

Liefd' is God'lijk.

I. V. Mol.

[Venus Liefd-goddinne]

Stemme: *Pronckje van dees Maeghden.*

Venus Liefd-goddinne,
 Cupido beneven,
 Prickelt ons de sinne,
 Doet ons kusjes gheven:
 Ach wat soeter leven,
 't Schijnt hemels vreught te zijn
 Jae zeper, noch beter
 Zijn kusjes // nae lusjes
 Als goeden wijn.

2 Want dat mijn de Goden,
 Die hoogh zijn ghepresen,
 Op de Necter noden,
 't Mocht nu alsoo wesen:
 Maer wat waer 't by desen,
 Kusjes voedtsel van mijn
 T ghelijcken? // Jae wijcken
 Moet Necter // en Hecter,
 't Komt veer niet by.

3 Soeter als Sucaten,
 Niet om verghelijcken,
 Of als Honich-raten
 Moeten kusjes wijcken,
 Oock al de Confijten,
 Gheen soeter soet men vond
 Als soentjes // soo groentjes,
 Te ghenieten // die vlieten
 Van *Rosemond*

4 Want haer roode lipjes
 Bloosen als Scheerlaecken,
 Als ick maer de tipjes
 Eerst begin te raecken,
 Schijnt mijn ziel te smaecken
 De overgrootste vreught
 Op aerden // in waerden:
 Die mensche // nae wensche
 Sijn hert verheught.

5 S'is soo soet van reden,
 Lieffelijck van woorden:
 Noch niet lang gheleden
 Is't , dat ickse hoorden,
 Mijn ziertje schier vermoorden
 In liefdens soete lijn:
 'k Docht doet het // je moet het
 Mijn hertje // en smertje
 Wel doen aen mijn.

6 S'heeft twee bruyne oochjes
 Die soo soetelijck loncken,
 Twee git-swarthe booghjes
 Daer rontomme proncken:
 'k Ben in liefde droncken,
 En weet naeuw wat my deert:
 Ick segghe // soo legghe
 Mijn sinne // van binnen
 Door haer verheert.

B. W.

Met gestadigen arbeyt.

[O Schoonste Nymph verheven]

Stemme: O schoonste Personagie.

O Schoonste Nymph verheven,
 Roemwaerde vrouw, cieraet, en pronck der aerde,
 Sult ghy my gheen troost gheven?
 Daer uw' schoonheydt en deuchde in my baerde
 Alsulcke Min // Dat ick mijn sin
 Door gheweldt, noch door reden,

Noch gheene dinghen // sou kunnen doen bedwinghen
 Af te treden.

2 Laet toch, o uytverkooren,
 V wreetheydt t'mywaert eyndelijck eens enden,
 Of anders sal verlooren
 Zijn al de Min die Cipres dede senden:
 Door haren Soon // die u, o schoon,
 Heeft in mijn hert doen kroonen,
 Om daer te leven // soo langh my Godt sal gheven
 Hier te woonen.

3 Meer niet is mijn begheeren,
 Als deuchdelijck u heusheydt te bejeg'nen,
 Verhopend' ghy weer eeren
 Sult mynen wensch en u goetheydt doen reg'nen
 Met volle maet // op hem die haet
 By leven, en in t sterven,
 Buyten, o waerde // u gunst oft wensch op aerde
 Liefd te erven.

T. D.

[Lief *Dorelea* straf]

Wijse: *Ghelijck een Roosje teer.*

Lief Dorelea straf,
 Roem-waerde Veldt-Goddin,
 Indien ghy niet eens af
 Laet uwe wrevel-sin:
 Soo sal het naere Graff, la, la, la,
 Door u wreetheydt (beminde)
 La, la, la, la, la, la, la, la, la,
 Mijn zielloos Rif verslinde.

2 Ach, oft ick Jupijn waer,
 Verandert in een Stier,
 Als een Europa klaer
 Soud' ick mijn Lief van hier
 Ontschaecken oock eenpaer, la, la, la,
 En brenghen daer 'k sou wesen
 La, la, la, &c.
 Met haer uyt alle vreesen.

3 Maer nu moet ick alleen
 Swieren sinloos door 't wout,
 Weydend' met droef gheween
 Mijn Schaepjes jonck en oudt,
 Want mijn Liefs hart als steen, la, la, la,
 Nimmer en werdt bewoghen,
 La, la, la, &c.
 Door mijn klacht tot medoghen.

4 Ach hoe kan 't moghelijck zijn
 Mijn waerde Nymph, dat ghy
 Door 't vertoogh van mijn pijn,
 Niet eens tot medely
 Ontsteeckt oft hebt ghy mijn, la, la,
 Gheswooren te bederven,
 La, la, la, la, la, la, la, la, la, la,
 Soo sal ick door liefd' sterven.

Liefd' is God'lijck.

I. V. Mol.

[Swier van gheswier // rijst op het wit papier]

Stemme: Stil, stil een reys, &c.

SWier van gheswier // rijst op het wit papier,
 En haelter mijn Engheltje binnen,
 Schrijft ende wrijft, dat 't gantsche aertrijck drijft
 In't bekoor van de zieltjes sinnen:
 Want daer is op // door 's Hemels klop
 Soo een volkomen leven,
 Dat gheen by, oft over zijn
 Sterren, Maen, en Sonneschijn
 Oyt hooghers kosten gheven.

2 Ghevlochte hayr // heel krulligh in malkaer,
 En ooghjes soo vyerigh als koolen,
 Waer 't voorhoofd sit // soo hoogh, soo ront, soo wit,
 En de winckbrautjes onder doolen,
 By soo een stee // het neusje mee
 Wel soet en fraey besneden
 Daer twee gaetjes eel en net
 Tot verluchtingh zijn gheset
 Om de reuck der lieflijckheden.

3 Heft ghy eens aen // wat kaecxkens datter staen
 In het Marmor bloosende leven,
 De roode Roos // werdt dof en verweloos,
 Op het wit Albaster ghewreven:
 Gheeft sy een lach // o Hemel-dagh,
 Ghy siet twee diepe dalen,
 Kroone kansjes van gheluck,
 Schoonheydts wonder overstuck
 Om alles te behalen.

4 Neemt 't Kin-gewin // met het kloofje daer in,
 En soo sult ghy dat hoofje vinden,
 Soo even groot // ghelijck een ronde klood,
 Om 't beroem op de roem te binden:
 Gheeft weer den hals // recht soo veel brals,
 Als 't Swaentje met sijn veeren,
 En de Borstjes noyt ghesien
 Die de Speentjes eer aenbien,
 Daer de Adertjes regeeren.

5 Keert tot haer Lijff // niet te los, niet te stijff,
 Maer soo by d'effene zeden,

Daer d'armkens staen // met haer handekens aen,
 Om d'aerdighe soetheydt te kleeden:
 Gaet dan eens voort // 't is soo als 't behoort,
 Och Godt wat macher schuylen?
 In het deksel van 't ghewaet,
 Midts het uyerlijck soo staet
 Dat men niet daer voor souw ruylen.

6 Ick sul om leegh // de kuytjes zijn te deegh,
 En de voetjes die gheestigh dribb len,
 't Is al tot loff // jae sangh en reden-stoff,
 En wie sal de gaefjes verkibb'len?
 Gheen dit, of dat // noch hooghe schat
 By mensch of menschen kind'ren
 Moghen 't minste tot haer leet,
 't Gheen ick uyt haer schoonheydt meet
 In gheenen deelen hind'ren.

Je Brulle en Dieu.

Klacht van S. D. Velde.***Stemme: Hoe leg ick hier in dees ellenden.***

Schoon d'Hemel niet en wil ghedoghen
Dat ick versell' u mijn vriendin,
De Liefd nochtans heeft sulck vermogen
Dat ghy ghestaegh door-waert mijn sin,
En doet in 't diepste van mijn droomen
V vriendelijck wesen voor my koomen.

2 Altijdt speelt ghy in mijn ghedachten,
't Zy wat ick doe, of wat ick laet,
't Gheheughen my vernieuwt veel klachten,
Als ick denck aen ons soete praet,
Ons nacht-ghevry en lieve lusten,
En hoe vernoecht wy elck-aer kusten.

3 Al ben ick ver van u verscheyde,
 Ghy zijt (Lief) noyt uyt mijn ghedacht,
 De woeste zee tusschen ons beyde
 En heeft in't minste deel gheen macht
 Dat sy een enckel vonck mijn'r hetten
 Wtblusschen kan, ofte versetten.

4 Eer sal de Spaensche zee verdrooghen,
 Datmen drooghsvoets daer door sal gaen:
 Eer ick naer and're Liefd sal pooghen,
 Of naer eens anders gunste staen,
 Eer ick u Liefde st[...]e vergelde
 De Son nimmer bestraelt de *Velde*.

5 Ick hadde wel ghehoopt eer langhe
 V wederom ghesont te sien,
 Maer d'Hemel wil ons reys verlanghen,
 En dwinght my verder af te vlien,
 En drijftme nae der *Soriers* stranden,
 En *Cypris* daer *Venus* eerst lande.

6 Wilt ondertusschen (Lief) verwachten
 Gheduldelijck mijn wederkeer,

En gheen quae klappers tonghen achten:
 Want sy ons luck benijden, meer
 Ick wensch dat ghy wel moghet varen,
 En d'Hemel u ghesont wilt sparen.

Verandert in tijds.

[Doris waer toe al dit sorghen?]

Stemme: Stocke-Dans.

DOris waer toe al dit sorghen?
 Hoe dus treurigh soete Vrouw?
 's Avondts laet, vroegh in de morgen,
 Staegh verselt met droeve rouw.
 2 Eenigh ick u altijdt vinde,
 By u wit ghewolde Vee,
 Onder dese groene Linde:
 Ach u treuren doet mijn wee.
 3 'k Bid verklaert mijn eens u meenen,
 Gheeft eens reen van u ghesicht,
 Dat bemorst is staegh met weenen:
 Licht, dat ick u pijn verlicht.

4 Swijght ghy stil, soo moet ick raden,
 Want mijn hertje daer nae graeght:
 Hoe nae is u Ziel beladen
 Om dat ghy mijn laestmael saeght?

5 Met *Dalinde* kruytjes // mengh'len,
 Varsche Roos, en Angelier
 Gingh ick door u tuytjes // streng'h'len,
 't Gheen ick dede voor playsier.

6 Is het soo? ach jalousye,
 Maeckt ghy nu mijn Nymphje stuer,
 'k Bid mijn schoone steldt ter sye
 Al dit bangh sien, 't staet soo suer.

7 Het ghy dan gheen seeckerheden?
 Is dan ledigh u ghedacht
 Van de woordtjes, dien ick dede
 Onlanghs in mijn Minne-klacht?

8 Soete zieltje, ach mijn Doris,
 Geeft een lachje van u mont,
 Ey vervrolijckt met u Cloris,
 En hem doch u Liefde jont.

Nut en schadelijk.

Phyllis Klacht

Stemme: O Karsnacht schoonder dan, &c.

MYn Schaepjens (die u hongher blusten
Met weeldrigh Thijm) boet nu uw lusten
Met roose-blaetjes van mijn krans,
Die al haer geur ten offer brachten,
Mijn breyn, dat hert en Ziel verkrachte,
Wanneer ick uytstack aen den dans.

2 't Is beter dat de Bloempjes voeden
Mijn Lamm'ren, die ick stervend' hoede,
Als datse van haer eer berooft
Door suchten (die mijn leven quellen
En heete traentjens trouw versellen)
Onschuldigh dorren op mijn hoofd.

3 Erkauwtse menighmael met smaeckjens
Onnoosel Vee, maer als u kaeckjens
Vermoeyt zijn, en de slaep u groet,
Dan peynst eens om mijn doode leven,

Wat oorsaeck dat mijn sinnen dreven,
Tot schennis van mijn Roosen-hoet.

4 Ghy waerter by, doe mijn Philander
Sijn trouw toe-swoer die nu een ander
Met geyle tochten besich houdt:
Ghy waerter by, doe mijn sijn eeden
In't heyligh werck met hem deen treden,
Dat in den Hemel was ghebout.

5 Niet dat ick segh, al-siende Goden,
Dat uwe wil mijn Herder noode
Tot werckingh van soo valschen daedt,
Maer 'k sie op mijn volmaeckte minne,
Wiens weergae by u is te vinnen,
Die loonen 't goet, en straffen 't quaedt.

6 Doch 'k wensch geen straf, maer bid voor sonde,
'k Eysch Balsem voor een vuyle wonde,
'k Eysch Balsem die den Hemel voed:
Maer is uw' wil tot straf gheneghen,
Soo straft 't bedroch, en wel te deghen
Met wroeingh van sijn snood ghemoedt.

7 Dan sal ghewis mijn leet hem deeren,
 Mijn Liefde tot zijn Liefde keeren,
 Sijn Liefde wederom tot mijn:
 Als ghy ons dan hebt t'saem ghebonden,
 Noyt isser trouwer paer gevonden,
 Als Phyllis, en Phylander zijn.

M. T.

[Ghelijck een Mugghe teer]

Wijse: *Soo langh is 't Muysje vry.*

GHelijck een Mugghe teer
 Swiert om de vlam en smeer,
 Tot hy sijn vleugels schroockt
 Soo werd ick als het Dier
 Verteert door 't vlammen vyer
 Dat Phyllis in my stoockt.

2 Een Mugghe werdt bekoort
 Door't 't flick'ren van de Toorts,
 En 't glinst'ren van de vlam,
 En mijn pijn werdt ghevoedt
 Door 't oogh van Phyllis soet.

Waer uyt den brandt eerst quam.

3 Ha overheeten brandt:

Ha overschoone glants,
Die in mijn teere hart
Ontsteecken hebt de Min
Van Phyllis mijn Goddin,
Die my nu laet in smart.

4 Want door 't ghesicht soo sloop

Van Phyllis, ende kroop
De vlam my in de Ziel,
En trock door al de leen,
Dies ick met droef gheween
Ach Phyllis voor u kniel.

5 Ha schoone toont ghenae,

Gunt my het woordtje Jae,
En blust mijn brandt en pijn,
Wilt overschoone Maeght
V slaeve die nu klaeght
Eens goedertieren zijn.

J. v. Mol. Liefd is god'lijk.

Veldt-deun,

Nae de stemme: *Ghy lodderlijcke Sylvia.*

Harder.

WEl Harderin voor wie gaet ghy
Dit Kransje nu bereyen?

Harderin.

Dit Kransje Harder is voor my,
Voor u, en voor ons beyen.

Harder.

Ey laet dat staen // en laet ons gaen
Te samen wat vermeyen.

Harderin.

2 Neen Harder, dat staet my niet aen,
Sit hier wat by my neder.

Harder.

Ay laet ons liever weyden gaen,
Het is sulck lieflijck weder.

Harderin.

Mijn jonghe Vee // mach qualijck mee,
Sy zijn noch jongh en teder.

Harder.

3 Wel als ghy dan de rust bemint,
Laet ick dan Bloempjes plucken,
Dat ghyse om u Kransje bindt.

Harderin.

Maer treckt doch niet den stucken

De teere steel // dan sal ick 't heel
Gaen om u Voorhoofd drucken.

Harder.

4 Seght my wat Bloempjes Harderin
Belieft ghy te ghebruycken.

Harderin.

Pluckt ghy slechts Bloempjes naer u sin,
Als sy maer lieflijck ruycken,
't Is voor u toch // plucktse die noch
Haer blaetjens eerst ontluycken.

Harder.

5 Houdt Harderin, daer is een deel
Bedouwde Maeghdelieven.

Harderin.

Sacht Harder, daer is al te veel.

Harder.

Wel, seght maer u believeen:
Streckt u begheer // noch tot yets meer?
Ick sal u wel gherieven.

Harderin.

6 Pluckt my daer noch wat Roosjes root,
En Thijm, en Accoleyen,
Gaet haeltse hier maer in mijn schoot
Daer ginder uyt de weyen.

Harder.

Wel Harderin // seght maer u sin,
Ick salse u bereyen.

Harderin.

7 Komt doet de dorre blaedtjes of,
 Laet 'k uw dit Kransje passen:
 Ay siet, hoe cierlijck staet het lof,
 Als om uw hoofd ghewassen,
 Jae wel hoe soet // staet u dien hoet,
 Elck saljer om verrassen.

Harder.

8 Ick sal dit kransje om mijn hoofd
 Tot uwer eer bewaren,
 Soo langh tot dat gheheel verdooft
 Dees groen-ghevlochten blaren,
 Tot dattet wordt // gheheel verdort,
 Sal 't proncken om mijn hayren.

C. D. Wittenoom.

Minnaers-klaght,

Stemme: Engelse Momme-dans, Oft, De Godt Iupijn die 't all's beheert, &c.

*PA*rst uyt 't ghesicht een droef ghetraen,
 Laet big'lend' langhs dees kaecken gaen

Bracke vloedt // die ick moe
 Op d'aerde gieten
 Met naer ghesucht, helaes om een,
 Wiens harde hert blijft als een steen,
 En niet acht // nae de klacht
 Van mijn verdrieten,
 't Gheen ick staegh // alle daegh
 Doe voorwaer // of ick haer // noch hier naer
 Hier door eens mocht ghenieten.

2 Doch 't schijnt mijn smeekingh sy begeekt,
 Of dat haer borst een rots verstreckt:
 Want wanneer // ick begeer
 Met soete woorden
 Haer aen te spreekken, stuers en straf
 Draeyt sy haer wesen van my af,
 En gaet heen // of mijn reen
 Sy niet en hoorden,
 Jae het schijnt // dat sy vijnt
 Hier in rust // en haer lust // werdt gheblust
 Met dus mijn ziel te Moorden.

3 Wel Amarille seght my doch
 Wat hebt ghy voorghenomen noch
 Voor mijn trouw // waerde vrouw
 Mijn te doen erven?
 Wat is het gheen, seght Harderin,
 Dat ghy met mijn hebt in u sin?
 Sleghts ghebiedt // daer is niet,
 Lust u mijn sterven?
 Of begheer // ghy noch meer,
 'k Ben te vreen // wilt my leen // vry van een,
 Van lidt tot lidt doen kerven.

4 Is 't dat u wraeck dan meerder dorst:
 Soo komt en opent vry dees borst,
 Wt sijn stee // rockt vry mee
 Mijn trouwe herte,
 Klooft het aen tveen, en siet Goddin
 V eyghen beeltenis daer in,
 't Gheen ghewis // d'oorsaeck is
 Mijns vreughds en smerte,
 Ghy sult sien // datter gien

Minnaer trou // is Me-vrou // of ick sou
In liefd' hem durven tertē.

5 Want wat ghy wilt, ick ben te vreen,
Ick vrees gheen straf, hoe groot, o neen:
'k Ben gherust // als gheblust
Werdt u begeeren,
Want Lief, mijn leven en mijn doot
Bestaet in u vermoghen groot,
Wat ghy doet // 't is al goet,
't Kan mijn niet deeren,
't Gheen u haeghd // waerde Maeghd
Doet dat vry // laes aen my // 'k sal my bly
Nae u behaghen keeren.

J. Soet.

Niet Soeter.

Sonnet.

*I*N lommer schaduw koel gaet *Celadon* sich vlyden,
O ntrent, oft neven-zijds van sijn beminde *Maeght*:
H et puyck der *Nymphjes* soet, daer d'*Amstel* roem op draeght,
A strea, die om prijs *Venus* wel derf bestrijden.

N u sittend' by malkaer in't grasje met haer beyden,
N evens ghewenste gonst vlecht sy hem onvertsaeght
E en *Krans* van bloem en kruyt, 'twelck hem op't hoogst behaeght,
S ijnde door hare handt ghepluckt uyt groene weyden.

V riend'lijk hy haer omhelst, haer noemend' sijn *Goddin*,
A fbeeldtsel van sijn ziel, sprinck-ader van sijn *Min*,
N iet achtend' (soo hy seght) *Venus* by haer persoone:

M idts kust hy *Astrea*, sijn soete *Harderin*.
O soet vereende twee, ghekluyttert sin aen sin,
Lycander van *Calist'* ghenoot noyt sulcken loone.

I. V. Mol.

**Pastorel, of t'samen-gesangh, Tusschen Celadon en Astrea,
Op 9. diversche wijsen te singhen.**

Op de wijze: Ach Lijsje lieve Lijsje.

Celadon.

AStrea Veldt-Goddinne,
Die mijn jongh hart ghebiet.
Sprinck-ader van mijn Minne,
Oorsaeck van mijn verdriet,
Voedtstresse van mijn klachten,
En minnende ghedachten,
Waerom is 't dat ghy vliedt?

Wijse: Ceste cruelle, &c***Astrea.***

2 Ha Celadon vraeght ghy waerom ick vluchten
 Gae voor u klacht, en waer toe dat het streckt?
 't Is daerom dat ick weet dat ghy ghenuchten
 In't veynsen hebt, en met de Maeghden geckt,
 Die door 't vertooghen
 In't minsaem ghevry,
 Werden bewooghen
 Door u soet ghevley,
 En loose veynsery.

Wijse: Geklaeght zy u, o Heer der, &c.***Celadon.***

3 Ontrouwheydt heerscht noyt in mijn sinne,
 Gheveynst bedrogh noyt plaets daer vondt,
 Maer trouwe liefd' tot mijn Hard'rinne,
 Die ick bemin uyt 's harten grondt,
 Ick weet niet waerom, waerde Vrouwe,

Asrtrea soet,
 Ghy waent te sijn vals en ontrouwe
 Mijn trouw ghemoedt.

Wijse: Treedt rasjes mijn voeten.

Astrea.

4 Meynt ghy dat het gril is?
 Neen Amarillis,
 En preutse Phillis
 Ghetuyghen doch,
 Hoe ghy haer vleyt
 Met soetigheydt,
 Daegh'lijckx in't weyden noch:
 Oft is dat gheen gheveynst bedrogh?

Wijse: Lestmael ginck ick ter jacht.

Celadon.

5 Phillis noch Amarill'
 Vley ick oyt, mijn beminde,

Tot Min: is 't waer, soo wil
 Jupijn my strackx verslinde
 Door synen Blixem fel en straf,
 En senden 't trouw'loos riff in't graf,
 Of branden het tot kaf.

Wijse: Soo langh is 't Muysje vry.

Astrea.

6 Houdt Coridon ay houw,
 Ick acht u Liefd' ghetrouw,
 En neem u trouw nu aen:
 Maer wilt my oock hier naer
 Niet laten in't bezwaer,
 En trouweloos af gaen.

Wijse: Nerea schoonste van u, &c.

Celadon.

7 Den Rhijn sal eerder rughlings stroomen,
 De Son verliesen synen glimph,

De woeste Zee beplant met Boomen:
Eer ick verlaet mijn waerde Nymph.

Wijse. Met recht mach ick my wel, &c.

Astrea.

8 'k Ontfangh u trouw, my aengheboden
Dan Celadon met wil van u.

Celadon.

Lief willen wy de hooghe Goden
Danckseggingh doen haers gonst alsnu.

Astrea.

Celadon ja.

Celadon.

Lieff Astrea,
Ick bid laet my // in teecken van 't verbondt
Nu kussen bly // eens u god'lijcken mondt.

Wijse: O Kersnacht schoonder dan den daghe.

Astrea.

9 Nu kust my vry, en boet u lusten,
Lief Celadon, en laet ons rusten
Te samen hier in de groene wey:
Terwijl sal ick een Kransje vlechten,
En om u blonde Hayr gaen hechten,
Tot loon uws trouw en soet ghestry.

Liefd' is God'lijck.

J. V. Mol.

[Rvst onder dese Boomen]

Stemme: La durette.

Rvst onder dese Boomen,
Mijn Enghel Caraleen,
En wilt niet verder Boswaert treen:
Ey siet het Beeckje stroomen,

Sijn Christalijne vliet,
't Gheen van 't sandigh Duyntje schiet.

2 Lief, pluckt hier roode Roosjes,
En pronckt u stroyen Hoet,
Met rieckent kruydt, en bloempjes soet
Bestrikt u geele broosjes,
En suyvere witte kleen:
Dan sal ick u leyden heen.

3 Bly-gheestigh aen de Dansjes,
By al de jonghe Lien,
Die u vol vreughden sullen bien
Gheluck, met Pallem-Kransjes,
En singhen helder uyt:
Langh soo leeft dees jonghe Bruydt.

4 Ach Cloridon u loncken
Doordringhen mijn ghemoedt,
En uwe woordtjes Suycker-soet
Die doen mijn hertje voncken,
En blaeck'ren in de Min:
Dies ick heel de uwe bin.

5 Ey komt dan wensigh Nachje,
 Verthoont u Licht *Diaen*,
 Soo sullen wy te samen gaen,
 Heel vrolijck met een lachje,
 Aen al de Nymphjes bly
 Melden onse vryery.

6 En dan op morggen treden,
 Begroent, verciert, ghekroont,
 En hechten (nae d'oude ghewoont)
 Voor *Venus* Heyligheden
 Ons hertjes t'saem aen een,
 En voorts leven wel te vreen.

Nut en schadelijck.

[Dwaelt Schaepjes van mijn af]

Stemme: Ick sucht, ick, klaegh, ick ween.

*D*Waeltschaepjes van mijn af
 Terwijl ick by dees Linde,
 Verhael de wreede wreetheyt straf
 Van mijn stuursse *Clarinde*.

2 Die laes, dees Herder moort,
Door haer lichtvaerdigh Minne,
Want nu mijn zieltjen is bekoort,
Bant sy mijn uyt haer sinne.

3 En sचेpt haer vrolijkheydt
In mijn weemoedigh klaghen:
Soo dat ick nu vol bitter leyt
Verslijten moet mijn daghen.

4 Ach Lieff, *Clarinde* ach:
Kan het aenminnigh smeecken,
Mijn suchjes, en mijn naer geklach
V harde hart niet weecken?

5 Soo naeck, O Harderin,
Het eynde van mijn leven:
En u sal ick als vyandin
De oorsaeck hier van gheven.

6 Vindt ghy mijn lichaem kout,
(By avontuer) verscheyen,
Hier in't belommert groene wout:
Wilt het ten graef-waert leyen.

7 Ey wilt aen mijn voldoen
 Voor 't laetst dees slechte bede:
 Verciert met Roos, en rieckent groen
 V doode Harders leden.

8 En rijmt twee reghels soet,
 Om op mijn graff te proncken:
 "Hier rust een Herder, die in gloet
 "Smoorden door minne-voncken.

Nut en schadelijck.

Af-deelingh der vijf Sinnen,

Stemme: Soo langh is 't Muysje vry.

't Gesicht.
 GOD'lijck klaer-stralend' Licht,
 Ach Blixems uyt 't ghesicht

Van Sylvia, wiens glans
 Verdooft de gloor en strael
 En luyster t'eenemael
 Van *Phoebi* gulde Krans.

't Ghehoor:

2 Ha stem, wiens soet gheklangh,
 't Zy in gespreck of sangh
 De *Musae* overtreft,
 En *Pierus* docht'ren doet
 Wijcken, die met hooghmoet
 Haer sangh hadden verheft.

De Reuck,

3 Violet, Roos, Ang'lier,
 V reuck is met een sier
 Te achten by de geur
 En aessems soete douw
 Van mijn Ziel-waerde vrouw,
 Maer moet wijcken daer veur.

De Smaeck.

4 Wech Nectar en Ambroos,
Want als ick maer 't ghebloos
Eens druck van 't sacht Robijn
Der lippen oversoet
Mijns Nymphs, die Nectar goet
Kan meer vermaecken mijn.

't Ghevoel.

5 Als ick ghevoel het teer
En poessel lijff: ter neer
Mijn vryheydt henen valt,
En door 't ghevoel soo wert
Ontsteecken mijn jongh hert
Door u, diens roem dat bralt.

Liefd' is God'lijck.

I. V. Mol.

[O altoos heet Autaer]*Stemme: D'Orange.*

O Altoos heet Autaer,
 Ick volgh uw' Offrend naer,
 Want duyck ick in den *Amstel-vliet*,
 Mijn heete vlam verkoelter niet.
 Mijn suchten // mijn kluchten // voor die dees smert
 Eerst schiep in mijn jonck hert.
 Want schreyd' // ick // of vleyd' // ick,
 Sy hield het voor een loose minnaers pert.

2 'k Nam *Cupido* te baet,
 Die gaf my desen raet,
 Voor mijn onlijdelijcke plaegh:
 Gaet *Venus* off ren alle daegh,
 En smoocken // en roocken // doch steeds voor haer,
 Op 't blaeckende Autaer,
 En treuren // 't sal beuren
 Dat *Venus* haer, uw sal doen volgen naer.

3 En 't is oock soo gheschiet,
 Want ick deed' anders niet
 Als off ren, van den dagh begon,
 Tot 's avondts naer den Avondt-son:
 Ick schreyden // ick vleyden, aen de Goddin,
 De Moeder van de Min,
 't Verdroot my // met schoot sy
 Haer heete kracht, mijn Lief, ter boesem in.

4 Nu volgt sy my soo naer,
 G'lijck ick eerst deed' om haer,
 Met tranen in haer droef ghesicht,
 En klaeghd' om 't plagend Venus wicht:
 Nu groeyt ick // nu moey ick, my gantschlijck niet
 Met haer // noch haer verdriet:
 Al vleyt sy // al schreyt sy,
 Ick houd haer tranen voor een Minne-vliet.

C. D. Wittenoom.
Soeckt, en yvert.

[Ach soete Phillis]**Wijse: *Ick min mijn Harder.***

ACh soete Phillis,
 Denckt niet dat 't gril is
 Dat ick (Lieff) ontsteecken
 Ben, voor uwe treecken,
 En vriend'lijck ghelaet,
 Phillis, Phillis, my doch niet versmaet.

2 V ooghskens stralen
 Die doen nu dwalen
 Myne jonghe sinnen,
 Die door uwe Minne
 Vast ghekluytstert zijn,
 Ach Phillis, Phillis, versoet eens mijn pijn.

3 Vooghdes mijns harte,
 Voedtst'res mijns smarte,
 Ghy die ziel en leven
 Neemt, en weder gheven
 Kunnet met een woort,
 Ach Phillis, Phillis, die mijn ziel bekoort.

4 Hoe langh sal 't dueren,
 Noch dat ick trueren
 Sal, om u mijn schoone?
 Wilt my doch beloonen
 Met u weder-min:
 Ach Phillis, Phillis, keert tot my u sin.

5 Siet hoe ter Aerde,
 Ick legh, ach waerde
 Voor u voeten neder,
 Nyphe mint my weder,
 Toont u slaef ghenae,
 Ach Phillis, Phillis, gunt my 't woordtje Jae.

J. v. Mol. Liefd is God'lijck.

[Och droevigh naer beschaduwte wout]

Stemme: Doen Daphne d'overschoone Maeght.

Och droevigh naer beschaduwte wout,
 Ontspreyt doch u telgen, en scheytse van een,
 Daer haer mijn Nymph stadigh onthoudt,
 Of draeght doch mijn droevighe suchjes daer heen,

Dat haer 'r medooghen // doet komen voor ooghen
 Van hem die haer al suchtend' nae-jaeght.
 Minnende *Satyren*, doet haer doch pooghen
 Door vreesse, naer my, die om haer klaeght.
 Maeckt dat sy stadigh sucht // naer my, daer sy voor vlucht,
 Dat ick haer gunste door anghste gheniet,
 Dat sy soo ras naer my, als voor u vliedt.

2 Mijn weeldrigh Vee verlaet ick soo vaeck,
 En laetse alleenelijck weyden in't wout,
 En volgh haer, doch eer ick haer naeck
 Ontvluchtse my weder, vrymoedigh en stout,
 In diepe speloncken, in holen, en kuylen,
 In gaten, in hoecken, in 't droevighst' van 't bosch
 Gaetse haer stralende schoonheydt verschuylen,
 Door hegghen, en struycken, en slijckerigh mosch:
 Daer ick al suchtend' dan // soeck waer sy vluchten kan,
 Maer 't schijnt dat *Diaen* haer Godlijck bekleedt,
 'k Verliesse ghelijck *Pan Syringa* deed.

3 Dan schrey en roep ick om *Argus* ghesicht,
 Om haer te betrapen daer sy haer verschuylt,
 Dan komt my bespotten het dertele wicht.

En seydt', had ghy *Argus* sijn ooghen verruylt,
 Soo waert ghy verheven by *Iovis* Goddinne,
 En by al de Goden ten Hemel ghehaelt,
 Dan most ghy verlaten uw schoon' Harderinne,
 't Is beter, seydt hy, dat ghy hier dwaelt.
 Dan gaen ick suchtend voort // als my het wicht verstoort,
 En maeck al de weggen door tranen bedouwt,
 En doe dat mijn suchjens schaet'ren door 't wout.

C. D. Wittenoom.

[Truytje soete Maetje]

Wijse: Straffe Harderinne.

TRuytje soete Maetje,
 Waerom toont ghy u soo straf
 Seght doch Cameraetje?
 Sult ghy niet eens laten af?
 Of is Crelis 't liefste kindt,
 Dieje meer als my bemint.
 2 Och kon ick jou krijghen,
 Tuytje-maet ick seghje dat,

Soete Koeck, en Vijghen
 Gaf ick jou te eten sat,
 Oesters, Tonghen, en Pladdijs:
 Dus soo neemtme benje wijs.

3 Soudje Crelis Meesen
 Nemen, dat's een droncken bloet,
 Ick sal nuchter wesen.
 Lieve Truytje 'k ben soo soet,
 Oock soo ben ick stijff, en stout,
 Crelis buer is slap en out.

4 Wel ick seghje Truytje,
 Laet loopen den ouwen Grijn:
 Komt en weest mijn Bruytje,
 'k Sel jouw gheven Bier en Wijn,
 Leck're Bout, oock Pos, en Baers,
 Lieve Truytje 'k word schier aers.

5 Soete Smodder-muyltje,
 Benje met Butter-doo, s,
 En mijn eyghen uyltje?
 Dien ick voor mijn Lieff verkoos,

Truytje 'k word soo nuw, soo groen,
Soete Schaepje laet het doen.

6 Mocht ick jouw eens Meysje,
(Ay je weet wel wat ick mien)
Vatten by jouw vleysje,
Jy soud soete kueren sien,
Jae ick soud jouw 't best uyt 't lijff
Geven, alsje waert mijn wijff.

7 Och mijn Blaes van binnen
Lieve Truytje brandt als vyer,
Dus wilt my weer-minnen:
Komt mijn soete Venus-dier,
Komt doch lieve Truytje drae,
Komt ras gheeft my 't woortje Jae.

*De Min die leyt en raest tot onder aen mijn soolen,
't Is of mijn hartje leyt op backers doove Koolen.
Jae wel, jae wel, jae wel, ick had het noyt ghedocht
Dat liefd' soo branden kan, voor dat ick 't heb besocht;*

*Mijn sinnen swieren oock rond' om en om weerom,
 Ick weet niet waer ick ben tot ick by Truytje kom;
 En als ick niet en ben by die verbrugste Meyt,
 'kMeen Truytje, Mopsis kint, myn hart van droefheyt split.*

J. v. Mol.

[Troetel-siecke *Rosemont*]

Stemme: *Ach waer zijt ghy Coridon.*

*T*Roetel-siecke *Rosemont*
 Sach *Garinter* koomen,
 Dies het Nymphjen haer terstont
 Leyd' by d'Else-boomen,
 Waer dat hy fluckx by haer liep,
 Vol van Venus-lusten:
 Maer sy lach als ofse sliep,
 Hoe dat hy haer kusten.
 2 Voorts heeft hy de borst onthaeckt,
 En seyde' ach mijn Troosje,
 Nu kom ick tot op het naeck,
 By 't ontloocken Roosje,

Dat ick van sijn steeltje hor,
 Op het schoonst van't bloosen,
 Doen wierden 't Juweeltje dor
 Van haer Maeghde-roosen.

3 Waer op dat hy sich versteect,
 't Gheen sy heeft vernomen,
 Dies sy vol van vreughde spreekt
 Suyckersoete dromen,
 Grondeloose Nectar-bron,
 Ganimedes wapen,
 Dat ick steeds soo dromen kon,
 'k Wou wel eeuwich slapen.

4 Nauwlijck reed de vochte Maen
 Neghen-mael uyt speelen,
 Langhs de dicht-besternde Laen,
 Of men sach haer teelen:
 Elck vraeghd' hoe de Vader hiet,
 Sy dorst aers niet spreecken,
 Als 't was in haer slaep geschiet,
 Daer bleef 't vraghen steecken.

Pieter Trans.

[Spraeck'loose Boompjes soet]

Wijse: *L'Orange*.

SPraeck'loose Boompjes soet,
 Buyght uwe telghjens, en doet
 Aenwysingh my waer Galathe
 Ghevlucht is met haer wolligh Vee:
 Ha wreede // sal hede // ick vinden niet,
 V die mijn Ziel ghebiet?
 En stadigh // versmadigh
 Voor u dienaer in duyster kuylen vliedt.
 2 Siet toe trots' Harderin
 Dat ghy door wrevel-sin
 V selfs niet doet de meeste schae,
 Als ick van sin verwis'len gae,
 De minne // mijn sinne // nu wel ontsteect
 En 't hart, 't welck vruchtloos smeeckt,
 Maer sachte // wilt achte
 Dat wreede stuersheydt de minne wel breeckt.
 3 Ghy zijt uyt 't spoor der reen
 Indien dat ghy meent een

Te vinden, die u soo ghetrouw
 Beminnen soud', roem-waerde vrouw:
 Dayphillis // sijn wil is
 Heel vast gheboeyt
 Aen u, door Min ghegroeyt:
 Dies schoone // tot loone
 Hem met den dauw van u ghenae besproeyt.

4 Aenveert sijn trouwe Min,
 Ha preutse Veldt-Goddin,
 En gunt hem weder-liefd' tot loon,
 Ontfanght sijn Trouw, u dich gheboon.
 Hy blaeket // en haeket
 Nae u by-zijn,
 Dies versoet syne pijn,
 En klaghen // behaghen
 Laet u de dienst en trouwe liefd van mijn.

I. v. Mol.

*J. S. Vreughde-gesangh,**Stemme: Om een die ick bemin.*

JVyght nu mijn Zieltje juyght,
 En danckt de Goden,
 En voor haer Autaer buyght,
 En sendt de Boden
 Van u verheucht gemoet na d'Opper-salen,
 Want ghy, de braefste vrouw,
 Die men oyt vinden sou,
 Ghenoten hebt voor jou:
 J'hebt luck gaen halen.

2 Want sy is onghemeen,
 Mijne Goddinne,
 Jae daer en is niet een
 Van d'Harderinnen,

Waer voor mijn Cloris sal in schoonheydt wijcken,
 Ick weet men vindt doch niet
 In't bosch, hoe naeuw men siet,
 Van al een die daer yet
 Mach by haer lijcken.

3 'k Weet *Venus* selfs, hoe schoon
 Haer *Paris* achten,
 Soo 'k mijn Goddin ten toon
 Voerde, verkrachten
 Haer schoonheydt, hoewel dat sy heeft ghewonnen
 De vrucht, soo *Paris* nou
 Eens sagh mijn brave vrouw,
 'k Weet het hem rouwen sou
 Hy 't heeft begonnen.

4 Dies buygh ick met ootmoet,
 En danck u allen,
 Dat mijn dit waerdste goet
 Een deel ghevallen
 Is, door het wijs bestier van uwe Godtheydt,
 Waerom ick danckbaerlijck
 Kniel voor dees gaven rijck,

Want in dees wereldts wijck
Gheen grooter lot leydt.

Danck-segh.

*Lof Opper-hemel-Goon, die uwe Zeghen-stralen
Soo mildelijck en goet laet op my neder dalen,
Die als met eygen hant my geeft mijn waerde helft,
Ick bid dat ghy de Liefd vast in ons herten delft.*

Niet Soeter.

[Roemwaerde Maeght een pronck der schoone]

Wijse: O Kersnacht schoonder dan den daghe.

ROemwaerde Maeght een pronck der schoone,
Hoe langh sult ghy weyg'ren weerloone,
Aen *Celadon*, seght Harderin,
Sal door mijn klacht noyt sijn bewoghen
V waerde hart? of tot medoghen
Eens keeren uwe wrevel-sin.

2 Moord'resse mijns vryheys, Goddinne,
 Seght doch eens waerom dat u sinne
 Versmaen soo preuts de min van my?
 Of werdt u sin tot minne-plightjens
 Beweecht veel eer door de ghedightjens,
 En *Polexanders* soet ghevry.

3 Lieff *Astrea*, ick moet bekennen
 Dat de soetigheydt syner Pennen
 Mijn Boersche stijl te boven gaet:
 Sijn rijm kan mijn dichts luyster roven,
 Maer mijn liefd' gaet sijn liefd' te boven,
 En mijn trouwheydt veel vaster staet.

4 *Polexander* door Rijmerye
 Kan beter 't Maeghden hartje vleye,
 Als *Celadon*, die al te slecht
 Niet kan de soete Maeghde gunsjens
 Winnen door rijmens Tover-kunsjens,
 Maer tracht daer nae, door trouw oprecht.

5 Ick kan gheen Maeghde sinnen stelen,
 Ick kan gheen gonst door konste stelen,
 Mijn wapens zijn de diensten trouw:

De kuyssche liefd', en 't droevigh smeecken,
 Waer door ick soeck weer-min t'ontsteecken
 In 't zieltje van mijn waerde vrouw.

6 Laet doch mijn trouw eens overwinne
 V wreetheydt schoone Harderinne,
 Of sal dan *Polexander* nu
 V gonst, ach Nymph, alleen verwerven,
 En ick hoop'loos verlaten swerven
 Door 't vluchten van u, trots en schuw.

I. v. Mol. Liefd' is God'lijck.

[*Breghe* was lest heel belust]

Stemme: Van Theunis.

BReghje was lest heel belust,
 En geerigh om te trouwen,
 Sy liet haer Moertje noyt in rust,
 En songh sonder op-houwen:
 'k Hout met onse Theunis, 'k hout met onse Theunis,
 Ick segh het hem nae, tot zijnder eer,
 Dat hy op't soenen niet deun is.

2 De Moer die sprack wel malle Brecht,
Wil jy ons Teunis minne?
Jae Moer: 't is sulcken reynen knecht,
Hy speelt staegh in mijn sinnen,
'k Houdt met onse Teunis, &c.

3 Laestmael gingh ick door het gras
Met hem heel soetjes wandelen:
Mijn docht ick in den Hemel was,
Soo wist hy mijn te handelen,
Ick houdt met onse Teunis, &c.

4 Als ick denck om de lonckjes soet,
Die hy schoot van ter syen:
Ick krijgh een grillingh deur mijn bloedt,
O! 'k mach de knecht soo lyen,
'k Houdt met onse Teunis, &c.

5 Al quam de grootste van het Landt
Met hooghe eeden zweeren,
Dat ick sou wesen sijn eyghen Sant,
Ick sou hem niet begheeren,
Soo hou ick het met Teunis, &c.

6 Dus Moertje laet het mijn toch toe,
 Dat ick mach Teunis krijghen:
 Al maeckten jy 't my noch soo moe,
 Ick wil en sal niet swijghen
 Te roemen van ons Teunis, te roemen van ons Teunis,
 Daer singh ick of // met groote lof,
 Dat hy op 't soenen niet deun is.

Nut en schadelijk.

[Schoone Harderinne]

Wijse: *Phyllis komt u buyghen.*

Schoone Harderinne,
 Om u gunst te winne
 Soo tracht ick altijd:
 Vertroost my eens soete meyt,
 Ende keeret doch u sinne
 Tot die u gestadigh vleyt.
 2 Braeve Harderesse,
 Mijne ziels vooghdesse
 Die my hebt doorwondt:
 Ha ziel-waerde Rosimondt,

Wilt mijn Minne-brandt doch lesse,
En maeckt my weer gesont.

3 Aensiet mijne smart // doch
Die ick in het hart // noch
Draegh, ach Harderin:
Schoone maeght toont my weer-min,
Vlucht voor u slaef niet te verd', och
Overschoone Veldt-Goddin.

4 Want ick in dit leven
V niet sal begheven,
Overschoone Maeght,
En soo men noch liefde draeght
Nae de doodt, soo sal ick even
V noch minnen onvertsaeght.

5 Al waert dat Atrope
Door het dood'lijck noope
Van sijn Schicht seer fel,
Hadt mijn riff ontsielt seer snel,
De geest soud' met soete hope
V noch dienen evenwel.

I. v. Mol. Liefd is Godlijck.

[Waerde vrouw, pronck-parel van ons tijt]

Op de voys: *Seght my doch wel soete lieve Maegt.*

WAerde vrouw, pronck-parel van ons tijt,
 Die in eenigheydt u lieve Lenten slijt,
 Voelt ghy niet des liefdens-prickelingh:
 Die door u ooghs-ghegluer trou-hertigh ick ontfingh.

2 Wil'ghe Non, ay komt eens uyt u Kluys,
 Liefst een van de gheen die slendren om u huys:
 'k Sweer 'k my acht de luckighst' die daer leeft,
 So ghy in plaets van neen my eens 't jae-woort geeft.

3 Schoone, maer te trotsigh en te prat,
 Nu ghy wordt gheliefst van d'beste van de stad,
 Wilt ghy niet? ick raed' u doch het best.
 Keurt eenen die u liefst, en d'eerste voor de lest.

4 Schuwe Maeght, om dat ghy kuysheyt mint
 Seght ghy datmen die alleen alleenigh vint:
 Keert tot d'Echt, dat is de kuysheydts blijck,
 Maeckt van u frisse jeucht alreed geen levend' Lijck.

Tout per le temps.

[Sielwaerde vrouwe // schoon Leerinde]

Wijse: *Droeve Princesse van 't Woeste ghebiede.*

Sielwaerde vrouwe // schoone Leerinde,
 Pronck van ons eeuw mijn siels voogdes
 Sal dan mijn trouwe min nimmer vinde
 Eenigh medoogh, ha moorderes,
 In 't staele hart
 Van u, straffe Goddinne,
 Sullen dan u sinnen
 Niet tot medely
 Door myne smart
 Eens keeren Harderinne
 Sal u wederminne
 Noyt verquicken my?
 Soo wilt o schoon // u slave van des noodt,
 En duysent doon // bevryden door een doodt.

2 Doorsteeckt mijn hartje
 Nymph, met u' handen:

Straffe Beulin eyndicht mijn pijn,
En droeve smarte,
Waer in door banden
Der Minne vast ghekluystert zijn.
Mijn siel en sin,
Mijn hert, en jonghe leven,
't Welck my gaet begeven
Straffe Harderin,
Om dat mijn min
Ghy stadigh gaet weerstreven,
En noch daer beneven
Versmaedt, ach Goddin,
De dienst en trouw // u dick door my betoont,
Die ghy Me-vrouw // te wreedelijck beloont.
3 Veel liever sterven // wil ick, ach schoone,
Dan altijd leven in 't verdriet,
En steeds te derven // uwen persoone
Die door de Min mijn ziel ghebedt:
Adieu dan Nymph,
Die mijn ziel hebt ontsteecken,
Door u soete treecken,

Volmaeckte schoonheen,
 En ooghskens glimph,
 Adieu, d'wijl het smeecken
 V strafheydt niet breecken
 Kan, noch 't droef gheween:
 Soo sal ick snel // nu sterven met ghedult,
 't Welck ghy licht wel // hier naer beklaghen sult.

Liefd' is God'lijck
Johannes van Mol.

[Ghelijck een Molle wroet]

Wijse: Roem-waerde Carinel.

GHelijck een Molle wroet
 In d'Aerd', en blind'ling moet
 Leven, berooft van 't soet
 Vermaecklijck Licht,
 Alsoo mijn sinnen
 Vol min ghesticht,
 Wroeten in 't minnen,

Gheblindt van binnen
Door 't kleyne wicht.

2 Mijn hart, door Liefd verblind,
Let niet op 't gheen het mint,
Ofte door min ontsint,
Neemt gantsch gheen acht,
't Zy op vroomheden,
Deuchtrijck gheslacht,
Schoonheydt van leden,
Oft wijse reden,
Geldt, goedt, noch macht.

3 Vraeght ghy waer nae ick sie?
Ick volghe Mins ghebie,
Zijnde ontmant van die
My minnen doet,
Gheen rust ter deghen
Mijn sinnen voedt,
Maer soeck daer teghen
Door onrusts pleghen
Mijn rust seer goedt.

4 Vraeght ghy waerom // t is dwanck,
 Mijn vryheydt is te kranck
 Te nemen ander ganck,
 Als Liefd' doet gaen
 Sin en ghedachten,
 Zijnde belaeen
 Met Min, wiens krachten
lupijn door machte
 Niet kan weerstaen.

Liefd' is God'lijk.

J. V. Mol.

[Vliedt naere suchjes by de Goden]

Wijse: *Met recht mach ick u wel beklagen.*

Vliedt naere suchjes by de Goden,
 En tuyght den Hemel uwe smart,
 Tuygt hoe mijn siel met duysent dooden
 Door Laura steeds ghepijnicht werdt:
 De straffe vrouw
 Acht dienst noch trouw,

Die 'k haer betoon // en ghestadigh aenbiedt,
Maer tot weerloon // sy voor mijn klachten vliet.

2 Sullen mijn tranen dan niet beweghen
V, Hemel-Goon, tot gunst van my,
Sult ghy medogende gheneghen
Niet eens ontsteecken tot meed'ly.

Ha Paphos vorst,
Sal dan de borst,
Van mijn Goddin // door uwe groote kracht
Niet tot weermin // en liefde sijn ghebracht.

3 Hoe menighmael in dees warande
Ha Cupido, doen ick met vlijt
Met Myrthe groen u offerhande,
Smeeckend' en dienend' u Godtheydt:
Dies God'lijck wicht
Neemt doch een schicht,
En stiert de punt // in Lauraes wreede ziel
Tot troost haers vrunt // en trouwe slaef Dayphil.

J. v. Mol. Liefd' is god'lijck.

Sylviaes Jalousy.***Sylvia.***

*Philander seght my eens het ghene waerom ghy
In't kriecken vanden dagh dus vluchten ginckt van my?*

Stemme: L'Orange.***Philander.***

*Ick vluchten schoon Goddin
Van u mijn Harderin,
Ick vluchten van mijn Sylvia,
Wiens spoor ick stadigh volge na,
Noyt docht ick // noch socht ick
In't Klaver-gras
Een die my liever was:
Hoe sou dan // ick vrouw van
V vluchten konnen Sylvia soo ras.*

Sylvia.

*Waerom Philander dan in't kriecken soo gevloghen
Van my die u bemint? Ick vrees ick ben bedroghen.*

Stemme: Tsa, tsa mijn Herders riet.

Philand.

Bedroghen nimmermeer,
Dat sweer ick by mijn eer,
Ay set u hier wat neer
Mijn *Sylvia*,
Ick sal 't u doen verstaen
Hoe het is toe-ghegaen,
Dus wilt niet vreesen
Mijn uytghelesen,
Mijn waerd' Ega.

Sylvia.

*Nu dan Philander melt, seght my den rechten grondt,
Van't geen daer ick u om soo schichtigh loopent vondt.*

Stemme: Mijn hartje brant van soete min.***Philand.***

Soo dra als *Cloris* haer liet sien,
 Begaf ick mijn tot jaghen:
 Dies *Sylvia* saeght ghy my vlien,
 Soo laeght ghy onder d'haghen.

Sylvia.

Iae Sylvia die sat verborghen onder 't groen,
Wat joeght Philander ghy, kond ghy geen Haes opdoen?

Stemme: Verheft u diep ghesucht.***Philand.***

'k Joegh nae een Jeughdigh Hert,
 't Gheen mijn ontrocken wert:
 'k Joegh na een hertje dat mijn hert gevangen had,
 Maer laes ick vont haer niet hoe seer ick *Cypres* bad.

Sylvia.

Philander dit's te diep, 'k verstae niet wat ghy seght,
U reden sijn te hoogh, ick bid my onderrecht.

Stemme: Naedien de Goddelijckheydt.***Philand.***

't Hertje zijt ghy Me-vrouw,
 Dat ick na jaegh met rouw,
 Het ander Hert is 't myne:
 Soo 't een het aer verlaet
 Leef ick staegh in pijnne,
 En sweef in droeve staet

Sylvia.

*Hoe kan u hert by 't mijn, of 't mijn by 't uwe wesen?
 't Is losse Minnaers praet, uyt geyle min gheresen.*

Stemme: Verweende Corinne.***Philan.***

Noyt geyle minne // mijn waerde vrouw,
 Socht u Philander t'onderstaen:
 Maer schoon Goddinne // getrouwe trouw
 En ware Liefde te nemen aen,
 Dies mint Philander // die noyt geen ander // als Sylvia
 Sal minne // Goddinne geeft 't woortje Ja.

Sylvia.

*Soo my Philander mint, en draeght ghetrouwe trouw
Leef ick vereent met hem, als echte Man en vrouw.*

Stemme: Schoonste Lerinde.**Philand.**

Juyght Herder om de trouwe Minne
Die ghy gheniet van *Sylvia*,
Schatert met my ghy Bosch-Goddinne,
Komt Echo, boorst mijn lusjes nae,
Maeckt 't wout verheucht, op dat de pluym'ge Dieren
Moghen tierelieren, schrillen uyt de vreught
Die heden my schijnt om het hoofd te swieren,
Wilt te samen vyeren, d'hoogste dagh mijns jeucht:
Dagh die my sal vergaren doen met een
Die in *Philanders* hertje staet alleen.

Liefde verblijdt.

Register.**A.**

<i>ACh</i> Laura die door, &c.	9
Amarillis roem, &c.	13
Ach aengenaem gelaet,	15
Amier // 't gheswier,	17
Ach schoonste Harderinne,	36
Ach soete Phylida,	51
Ach Galathe mijn lieve licht,	86
Astrea Veldt-Goddinne,	113
Ach soete Phyllis,	127

B.

Breghje was laetst heel, &c.	141
------------------------------	-----

D.

Dartele Nymph waerom, &c.	19
Droeve stem de lucht met, &c.	67
Dwaelt schaepjes van my af,	120
Doris waer toe al dit sorgen,	98

E.

Ey groen begraesde wegen,	82
---------------------------	----

G.

Gelijck een Mugge teer,	142
God'lijck klaer stralend', &c.	122
Gelijck een Molle wroet,	148

I.

Ick wil een liedeken brengen, &c.	53
Juycht Adams zaedt, &c.	68
In lommer schaduw koel,	110
Ick vluchten schoon Goddin,	152

K.

Kan 't zijn, o Goon, dat, &c.	33
-------------------------------	----

L.

Lieve Nachtjes,	31
Laes, ey goude son, ey neen,	58
Lief Dorelea straf,	91

M.

Mijn lieve Rosimonde,	27
Mijn beminde hartje,	49
Mijn Schaepjes die u, &c.	100

N.

Neptun' het heftigh woen,	7
---------------------------	---

O.

Och droevig naer beschaduwte.	128
O Amsterdamsche pronck, &c.	21
Ontlast u volle borst,	81
O schoonste Nymph verheven,	89
O altoos heet Autaer,	125

P.

Pronck van d'Harderinne,	60
Parst uyt 't gesicht een droef.	106

R.

Rosemonda mijn Enghel,	29
Rosemond' die is soo straf,	45
Rosemond Nymph waer heen,	72
Rust onder dese Boomen,	119
Roemwaerde maegt en, &c.	139

S.

Schuylder geen medoghen,	5
Speelnootje 'k heb een, &c.	23
Sal Phebus sijn vergulde, &c.	40
Siet hier de aldersoetste tijt,	47
Swier van gheswier,	93
Schoon d'Hemel niet en, &c.	96
Spraeck'loose boompjes soet,	155
Schoone Harderinne,	143
Sielwaerde vrouwe,	146

T.

Tzedert ick de roode tipjes,	38
'T is onlanghs geleden,	44
Tietje soete lieve Meysje,	64
'T schijnt ghy my nu gaet, &c.	79
Truytje soete Maetje,	130
Troetelsiecke Rosemont,	134

V.

Vlucht niet mijn Sylvia,	75
Venus Liefd-Goddinne,	88
Vlied nare suchjes by de, &c.	150

W.

Wie dat een Roosje versch, &c.	10
Wat liever licht sien ick van.	42
Waer vlucht ghy doch heen.	56
Wel Harderin voor wie gaet.	104
Waerde vrou, pronckparel.	145

Aen de Amstelsche Vliet-Nymphjes.

*S Ne'ege Jonffers, zoete Zangsters,
 Altijt naer wat nieuws verlangsters
 Neemt dit Minnebeeckj' in danck,
 En verwacht van my eer lanck
 Nieuwe Liedtjes, nieuwe wijsen,
 Om u zang-lust mee te spijsen.*

Verandert in tijd